

Digitaliseret af | Digitised by

Forfatter(e) | Author(s):

Rasmussen, R. C.

Titel | Title:

Glavendrup-Stenens Indskrifter. Det ældste
danske Runealfabet og Wadstena-Brakteaten.

Udgivet år og sted | Publication time and place: København : [eget Forlag], 1888

Fysiske størrelse | Physical extent:

8 s. :

DK

Værket kan være ophavsretligt beskyttet, og så må du kun bruge PDF-filen til personlig brug. Hvis ophavsmanden er død for mere end 70 år siden, er værket fri af ophavsret (public domain), og så kan du bruge værket frit. Hvis der er flere ophavsmænd, gælder den længstlevendes dødsår. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

UK

The work may be copyrighted in which case the PDF file may only be used for personal use. If the author died more than 70 years ago, the work becomes public domain and can then be freely used. If there are several authors, the year of death of the longest living person applies. Always remember to credit the author

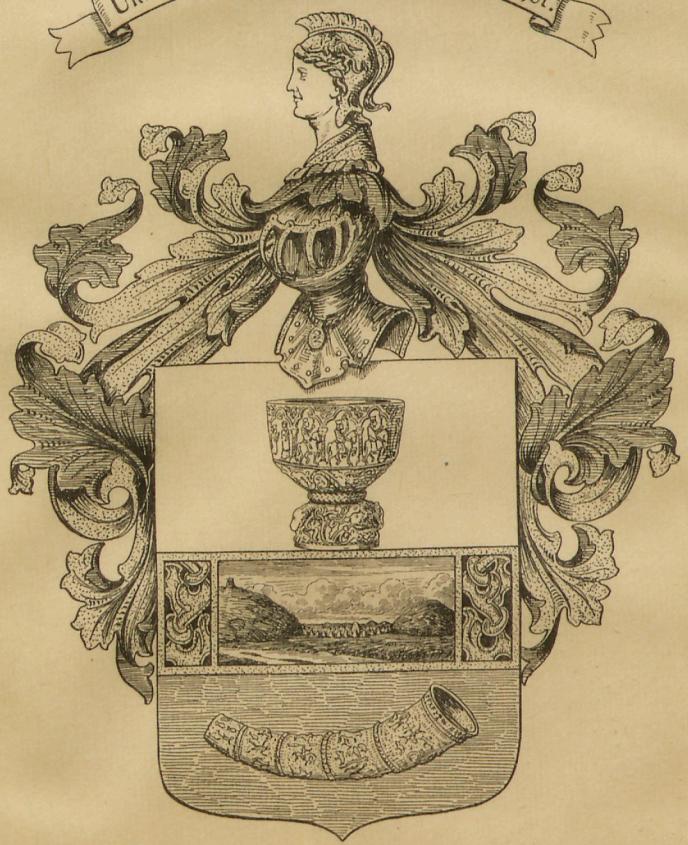
R. C. RASMUSSEN
OM RUNER

1889-96

L. W.

Uklarhed er Uvidenhedens Skalheskjul.

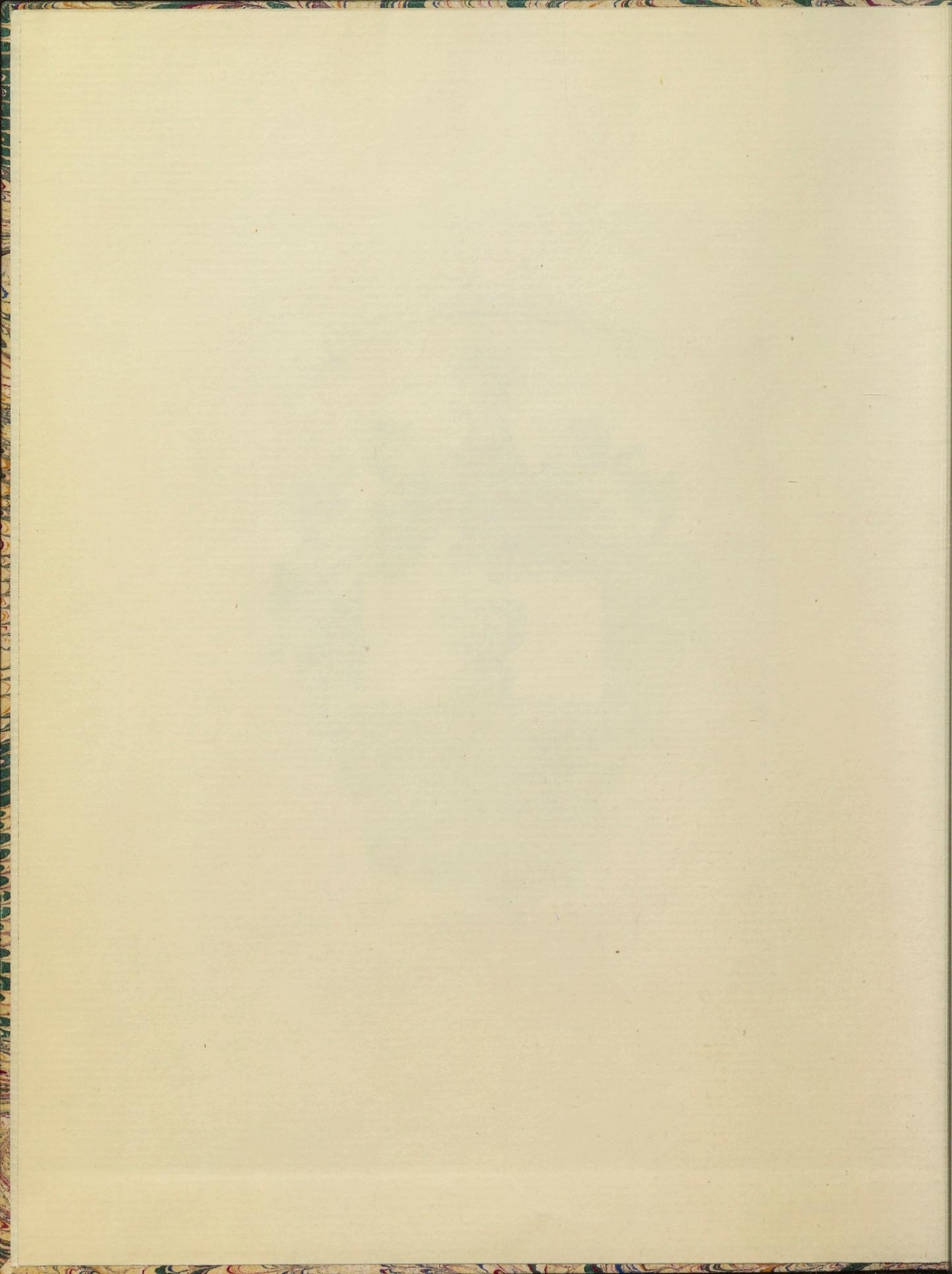

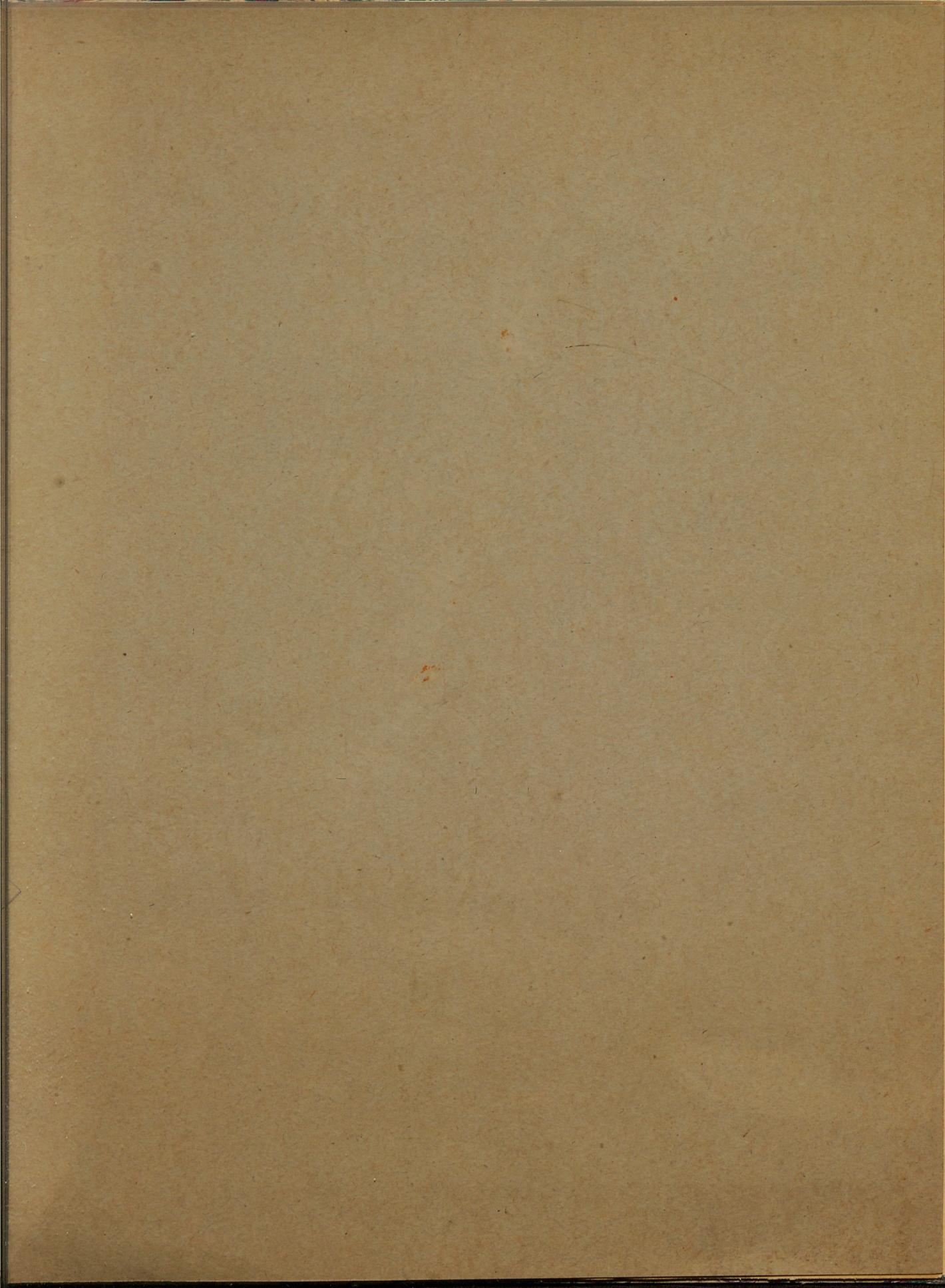
178a

DET KONGELIGE BIBLIOTEK

130020881462

for Consd. polit. of L. Ward

orb

P. Maomifan

Glawendrijs=Stenens

Fredskrifter

Det ældste danske Runearfabet

og

Wadstena=Brakteaten.

af

P. C. Rasmussen.

Kjøbenhavn

April. 1888.

Tidligere Læsninger paa Glavendrup-Hener.

„Ragnhild fælta dømme Æwan efter Ale Sølvesen, Guðrúnus
Æwan (ur) hönisdemand i Norden.“

„Ales Vønnar gjort dømme høi efter Æwan Datter, og fane ðó.
na efter sin Mand; men Sote ristte døfa Rímnar efter sin
førre. Tor nia døfa Rímnar.“

„Æwan mörðr alla tilgildar som mødte dømme Æwan, eller den
gav dem far fra.“

(B. Stas, i 3rd udal af fane farvilede Afsættinger.)

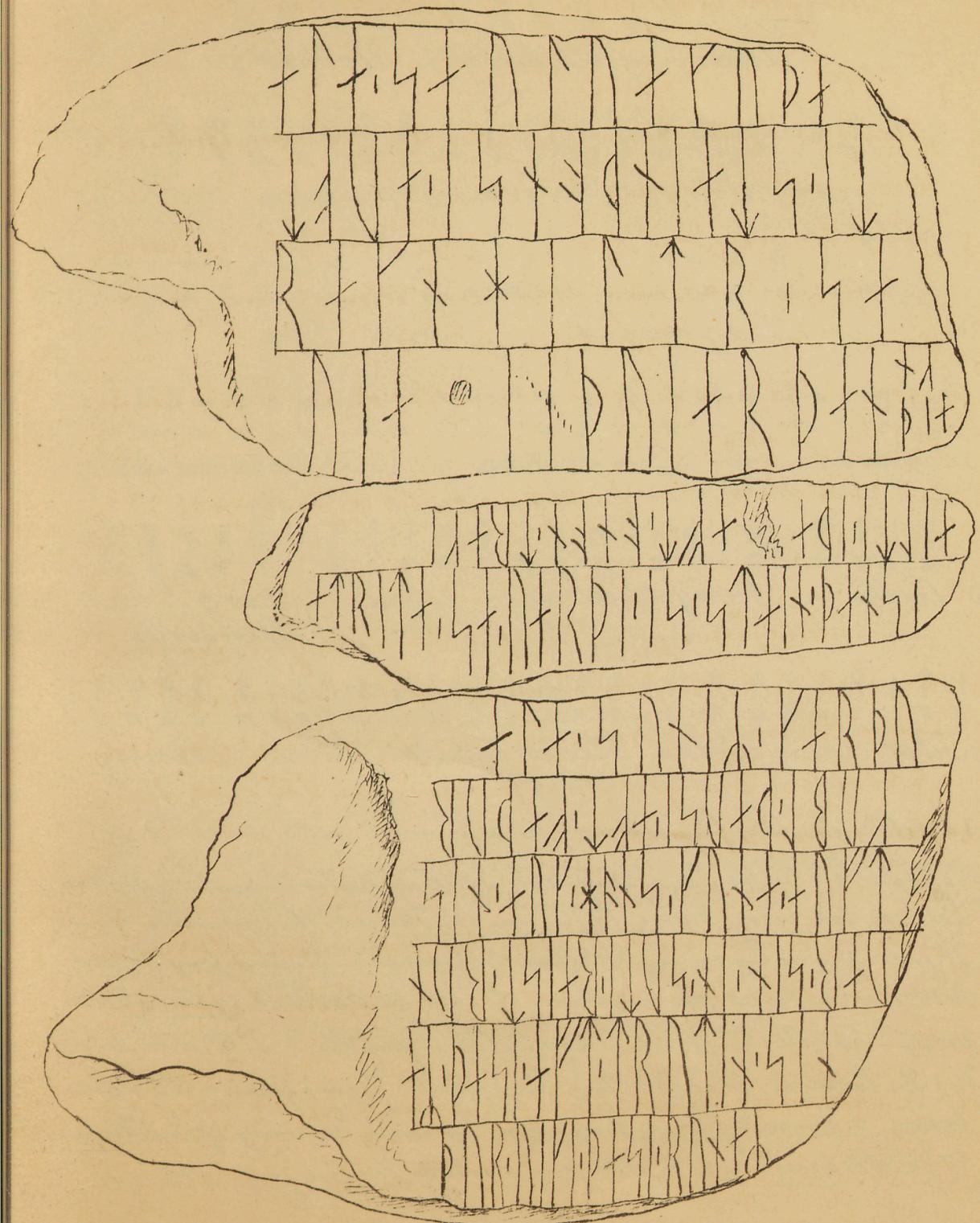
„Ragnhild fælta dømme Æwan efter Ale Sølve-Gode, Ænglar,
na broførta Dogtar (den sammættigfæstfælt Ængalgodst).“

„Ales Vønnar gjort dømme høi (ditta Gramminda) efter Æwan
Datter og fane ðom after sin tilgildemand; men Sote ristte døfa
Rímnar efter sin førre.“

„Tor nia døfa Rímnar!“

„(Forbandet eller frestet?) mordt den som velder (biskatigendan)
na Æwan eller dragen den (bæt for at vært den) efter en
anden!“

(Wimmerje Rímykriftens Ægwintlýfi i Nordan.)

Glaven drüp - Steenen.

(1)

(1)

† † † | Ȑ † R † D † P † R † P †
 ala a sa u l o a g o tha
 Allah, frels(beskyt) Gother —

2:

↑ ! | Ȑ ↑ + | + | P F + Ȑ | + | R P ↑ |
 t i. s t a i n d o n s i a u f t.
 ne. Stern denne paa.

2:

R + P + * | ↑ ↑ R | Ȑ +
 r a g n h i l t r s a
 Ragnhild . Sa-

2:

R I + I + b R I + R P + + b I + P +
 v i a i n t h u i a r t h a n d i a k n
 via i Tørkestan . Diacon

2:

(4) + | ↑ ↑ | | b + + P ↑ | P + P + | ↑ R + P |
 a i l t i o d a a f t o n o n t r a g i
 Ailti , bevæget tilbage, uden Sorg.
 Bedrøvelse.

(5) (6)
 + ↑ . R I ↑ + Ȑ + | R P | | Ȑ | Ȑ ↑ + | + | P + + Ȑ |
 at r i t a s a v a r d i i s s t a i n d a n s i
 2: Til at skrive saa blivende er Stern denne.
 varigt

(7)

(*) ala: anglo. förl; frumbriing. (Fornisior.)

(1) Saülva: sälva. — (2) Sávia (Sofie i) Niðurvinningars. v. Gesneri Lexicon lat. germ. Halae, 1775. — (3) Thúian, Þorinnmaðr from Skjorr 2: an Þja. — (4) Paða Óriðgjanaldr - Hamnu, som Ragnhild far fel, findes zwag Lægssíðum; at rita sa vardi is ailti stain dansi." Har Ailti næml Ragnhilds Ægerfolla? — (5) onon:ón, ón.

(6) Ísl. laikynsl: tragicæ. Paða Óriðgjanaldr - Hamnstaður: ida heden tragi 2: brengh, frugan Borg - far ar min læsning af Fornskriften

(7) v. verdandi i N. W. Petersens nordiske Mytologii p. 140.

(8)

† † · H N + I R · Y + R B N
 a a sun i g a r o u

o: Allah! Sonnen gjorde

Y N B R · P + D Y I · + Y ↑ · P + P N R
 k u b e d a s i a f t f a d u r

o: Hoi denne, efter Fader

Y I + · + D P I · * F + Y · Y N + + · + D Y ↑
 s i n a u k h o n s k u n a a a f t
 o: deres og hans Kone, paa

N + R · Y I + · I + · H N ↑ · R + I H ↑ · R N +
 v a r s i n i n s u t i r a i s t r u n
 o: War, deres Besiddelse. Sote reiste (skrev) Brue-

(9)
 + R · P + Y I · + Y ↑ · ↑ R N ↑ · I + · Y I +
 a r d a s i a f t t r u t i n s i n
 o: er disse af Troskab sin
 etter Vennen

↑ N R · D I Y I · P + Y I · R N + + h
 t o r v i k i d a s i r u n a r
 o: Thor vie (beskytte) disse Brueer.

(8) Allah, det förliga Namn för Gud. Jomma lyder Raabel, la allah illa llatka," o: Det är ingen Gott förutom Gud, fra de fjordiska Minneslär.

(9) Tu, imma gabu. — (10) Sammanförlaf Tru og pinn. PRNTIT o: Drotten, jämmer

Y N + D P Y | N + R | Y I + | Y N F Q N P + + P + +
 k u n u l p v a r s i n k l o m u l a n m a n
 o: Kuiulp var hans Kvagpassers

Y N + + + I R B I Y | P + I R | N + R P + + N P N ↑ | H P F I B I R I
 s u n n a i r b e s t a f a i r v a r d a n a f t i r d a i b e t r i
 o: Son, dertill(at) ordne, pådse, vakte, nū (var) fødre, (var) meget brav.
 (*) vide: na ges Jonofon. — (**) vid tystla fustan (Sotan).

Det ældste danske Runearbætet.

Alfabetal i den ældste af de dømmede oldste skriftlige Mindesmærke,
hvor, da jeg vil halte de grænshøje, nemlig Ármur - Ærmur, bygdaar
kun af følgende Runer eller Ærmer, hvoraf dog flere mindre til dem fra
var et noget forandret Ærmer:

†	‡	B	P	F	H	*	I	Y	†	Φ	Þ	†	*	R	Ψ	ȝ	ȝ	†	
a	a	b	d	f	h	h	i	k	l	m	m	n	o	r	r	s	t	w	
a	p	th			{o}	e	g					{aa}		r	v			v	
{aa}					{aa}														

Man vil af dette Alfabetal se, at det findes i to fortjallige Hækkelser, h i zo og
m ligeladet i so. Fortiditene og deres dælte a som a, aa og o alleto o, ppe
gaa. Ænoldalen - Ænman som e, gaa. Æamlofa - Æamn som o og gaa. Hæl
not og Glæmandring - Æamna som aa, da Ætjæs Fortchristian nemlig form den
m x Æmna som a. Den almindelige Form for h er H, man nørst sig og se
jaordet *, man kann Form bringet også som o eller aa. i ejabler buude
for i og e. Hos Detydring har nismod Æmnen p i syvrigt jænsant, da den
i alla doxa danske Fortchristian bringes baade som d og th. (*) Æmnen Y er bæg
de k og g, og Æmnen u || glider over i v og o. Æret Æmnen Ψ (Cæfoden),
detta Myßiarium angaaer, da den ikke godt næra nogt var og plej r,
men er nuvarer en Sammensætning af rs alleo rz; den, ſc alleoade i det
fabrijske Alfabetal form s og sck, men inden Æam. Af den allana nu ankomme
tom Hillerøs til Hældingring imallum Ærmer ved Ætningan, kan jo nok
men mæltigt, entkjend det selværtige r også for komme som Ætningorni,
men i form af Ærmer; jeg har imidlertid sat mig besind til at læse den
dels form z gaa Æram Ænman, gaa den fuld med næstlagne Ærm, detz form
en Sammensætning af r og m gaa Ljæsketong - Ænman, gaa den fast den,
de Form: Y. Ænara i Ceden bringes den i Ælong. Æmnen L M X P og
L findes ikke i de ældste danske Æmne - Fortchristian, og jeg troede fæller i det
i de farrene; Derimot var de i fyldigt Ælor gaa den anden Ætne Ærmer
ligesom gaa Gældformet af Æmner - Ægentil.

(*) jeg vil før blot gennipa til Hælding, Ænoldalen, Æamlofa, Ærjggenalde,
Æamn, hælnot, Glæmandring, Ættersætning, Æbros og Ættinge - Æmner.

eftersat en ſorvan antyde, at Ænunr Þjyllen laaſt for ð og th, for jingingun
Gamst til vel Prof. Wimmer, i "Kunst-chriftens Utrædelte" Ænunr, at Ænunr
A fyr allor þeilei fyrst fylate yna Vatfana - Drakkaaten færst af Þeilei fáttar, jy
gjøgværuðr Ænunr, at Þeilei den fylte, fær nördl. und, þar fante den mod færet Blað,
þær megt unnu som den fyrst to bæ, so færmer fær ð og form del fyrres offra. Is
a-ur i Ænunr eftir "Lüde" (*) "Tíva" fáðar; "Den fínari fællaritda gaaðr Ænunr;
Ænunr, gærðar nu den röðarl. Þer? Ljarnagj. Þjontle d. i. M R + R (2);
Domst. Þa Þam (3), ligðum i den mótvaarmi Blaði, ar vistum tilförd færmer
Viðr gjøgværuðr Frithriffar ur fra un Útgangsgreið til Þa man
utvældið Þjorg- og Ænunr, Þer i Guðr-jornis og Wimera - Þjontle far
firn Regnafærmer.

Hært mi fórumrigt Vatfana - Drakkaaten angaam, Þa ar den fom albra.
ðra Guðr. Drakkaaten ar Þeilei fylt fengingj-ða, og Þær Frithriffingurin,
ða nöfslig. Naar Prof. Wimmer vil beſaga al tage E. Torsfoni oldnori, Þa
Durbag, Þa ar ígj. af Þær Egl. noortiðn Dlifkarf-falðan, og Þær ætla, þaa mi fum fín.
ða, at leidða, Þer kommas af, lyja, ar at gjøra blöð ag börlig; at, "Tíva" illa
allor "Tore" ar el batfjorti og gammalt Ænunrnumni vittu vi jo alla, og at
"fáðar" - ja, þau ar Þær nörd langttra noyon fáttig Þa ar og hætt Ænunr,
alfabetat (?) afset Ænunrnumna af þær dýrri Þjörðr! - Ænunr eftir
tað Frithriffan gaa Vatfana - Drakkaaten ur, ligðum gaa Ænunr-Þui,
van og ljarnagj- Þjontle, færstis eftir den færstige Frithriff i en uor,
værlig fólgi og astalla und. Þrækkar, for at viltlað und Torsfögum gaa at
lega dem, og Þa dísí Tugur un Þa un van og Barbareiði Þui, þau man
duruð Frithriff batrægus jóm Þen Þot, "Garmarugur". Færstigen far vissu
lignið nörd, at Þær form Ænunr Þeilei fylge sér at boi in ellar andur
Þjorg. Þind; Þotborg - Drakkaaten far en i Þauna þærsonið nördligra
ða Frithriff. Þian vil mansta und færstigur til Þrofðorunn Loening und
wants, at fum hætt "Alfabetal" (?) frithriff, man færstur nörd, fyrneigj
Ænunr Þa, at Þen lílla Ænunr nörd er færstigur at Þillloingur.
Soröngið ar Þær W. Loening far ligðum goi form færst andur Loeningar,
færst fan f. G. gjör, Ladda (inþyk) til einni Mannunuma aðin, "Landi", (**)

(*) Æl Þa gaa Þrofðorunn eyon Þillloingur, þaarr Þ, nörd man Ænunr omberandi fyr om mat
af færstigen Þaunum Þaun und Þ, Þa Þæða nörd Þjorg for man.

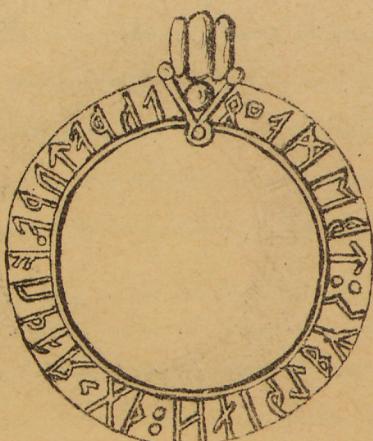
(**) s. Þe Ænunr-chrift von L. F. A. Wimmer. Berlin, 1857.

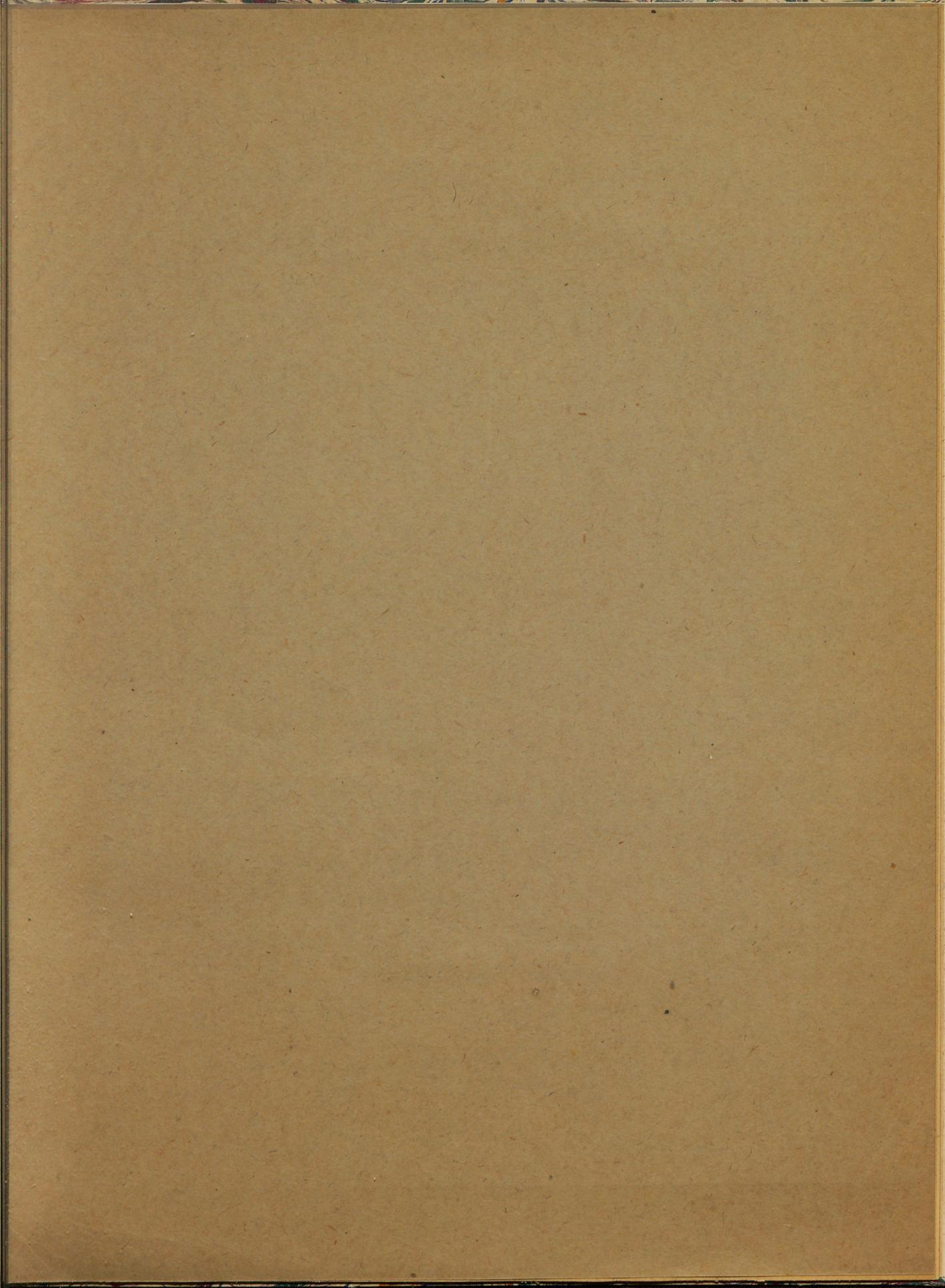
"Vinga" (gjort til Wun), "til Wingi," lignades ut af nordiske Namn, og Etter-
ga" til Arningar." — Et profesjonellt fjerntliggende Undersøkning av: at
i Danmarks Adels-Legikon anføres en gammal Fløgt ved Namn Arbing.

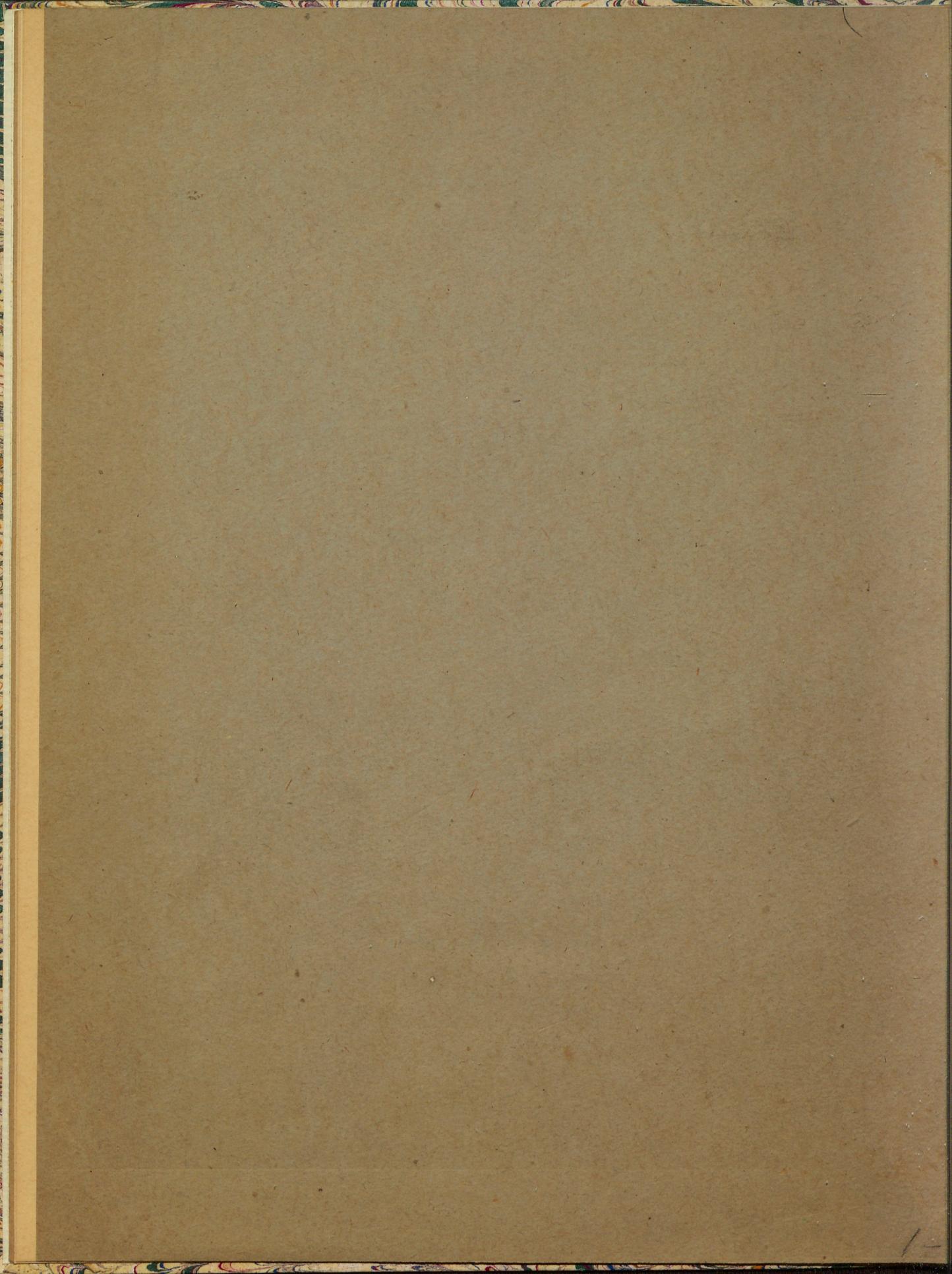
At bestemme Ætten naas diosa Fornskriflor var oppført, der først
ja som betjant til sine frøre Danhærigfader; Guðhjemms Gylltæ, himlen
og hulvæð fyrirs at goga kammalig magið fror lid an Erikslegi Ætta,
der, farar forrest megra ur föra gammaldom mun fide til far arða-
gat. Þor vek sig f. 66. og lyðr, at den Ælstrar allor Ottarangara Dabber, der jar-
fylgjur Ottan, der brøgte Kong Alfred i England, þaa línde man mæligen
senda sig an Ættskammal; man iðt jölu sagar fyrirs jeg, at man
mælir kammalig gildum til Ævarfimundar, man der er Æti om hér,
mæliskift. All Fornskriflora líkile man næra for en fornleiflig Æti, fyrirs
Hannar fror Íslaty, Æanum og Trogsfæð at innrife, taðer gaa diðs anfis-
sæ, iðða nánal nærra fríkkat; den nægjoranta Ættagning en malor,
ligind fórfi in Höfði med Fornskrifloman.

Forsvaret til minn första Rönnabesöking var sjuor jag, att högra Ulf Hultkrum, demokraterna i den Sandafjärd, os m minna fjäljelös Dag, og jag sjuor mi til Rönnabesöking, att den förlie Sandafjärd os sja ringa, att han varit en Fartygschef som RÖNTXYR, den affärsmannen to Lofotenmötet, nömlig orsaktra os mat og matensfra og ej,

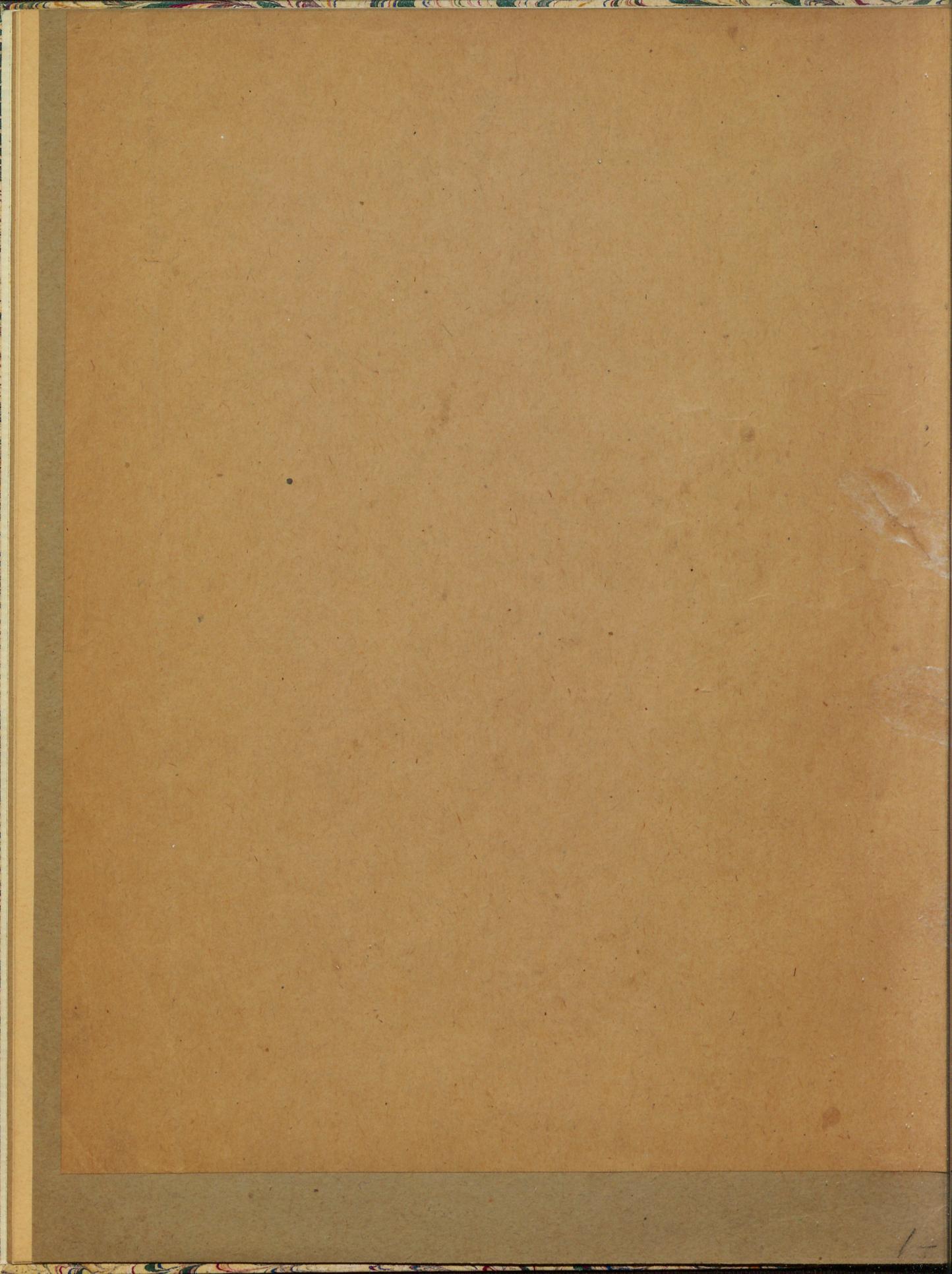
¶ 151. Þær appur er dýrskáttar, næstig örvarða og ræs og nörfra og og
þær fátaut Norðens ísl. sín „vi to 35 reiðrúner“, og iðna kann
falla, at Criggjansalde Þennar, Klo-miðlan man“ us ðen Mann Ísl. flóð
Slabari (Síður Janus) allor gissar tiljum illi; man læsir sel til en gjör,
at „Mann, jarnfjörugr jog, bœr iðna gissa sig af meit at leifa Rómum.

Marbury 93

Danske
Runeindskrifter.

Læsninger

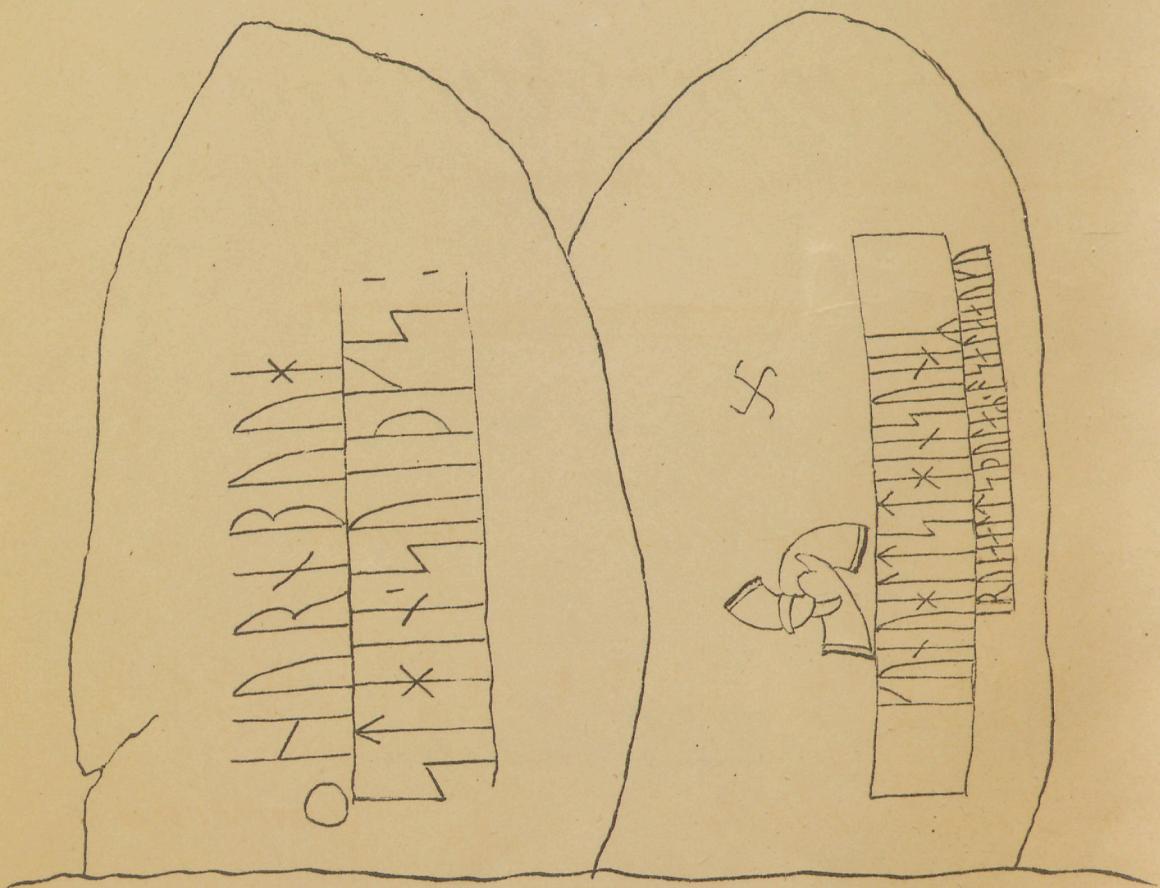
af

R.C. Rasmussen.

Kjøbenhavn, 1889.

Eget Forlag
Eneberettiget

Trykt i Ludo. Petersen's Etabl.

Kallerup-Stenen.

Snoldelev-Stenen.

Källerüp - Stenen.

H ñ R + B ñ ^(aa) ñ * h ^(aa) t + | + H ñ I þ Y h
 h ü r n b ü ï a s t a i n s o i d n s

q: Horn — Kvæg — Vrimmel staaer inde. Svídeks'

Namen for naturligvis jæst platt viderfor Svídeks' Klæðir.

Inoldelv — Stenen.

P ñ + ñ ^(aa) * r ^(aa) t h ^(aa) t * | + H ñ t t R
 k ü n ü o l t s t o i n s a n a r

q: Kone Oltsto i Sonnerüp.

I R ñ H + r ^(aa) h | P ñ P + h | P h + r | H + ñ Y ñ
 i r ü h a l t s ð ü l a r a s a l h a ü g ü

q: Frühalts Skjæl · Salloiv — Hoi

Namen fødte Fodkristus, iher Cniol, saare tilførte gan Namm.

Flemlöse-Stenen.

Efter to gamla Affrifter i oldnordiskt Mytologis Arkiv.

(1)

*	¶	↑	R	RRR	↑	¶	↳	↑	¶	↑	↳
o	f	t	r	ü	ü	l	f	s	t	ö	t

2: Omkring Troulf's Pjälter

(2)

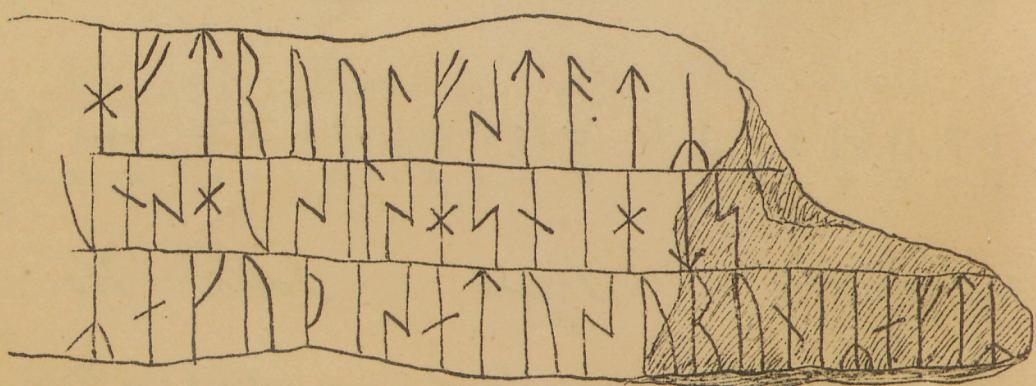
↳	↓	*		I	+	↳	+	N	↓	I	N	↗
s	t	o	i	n		s	a	s	l	i	s	u

3: staa! F den Ulykke, sådan Åseninde,

(3)

↳	+		V	R	D	P	I	N	+	↑	R	N	+	I	R	+	V	↑	↳
r	a	g	o	d	d	e	s	a	t	u	s	u	u	r	u	n	r	a	f

2: paa Velgjernings Lerninger . Efter-(minde) Rüner.
ijder

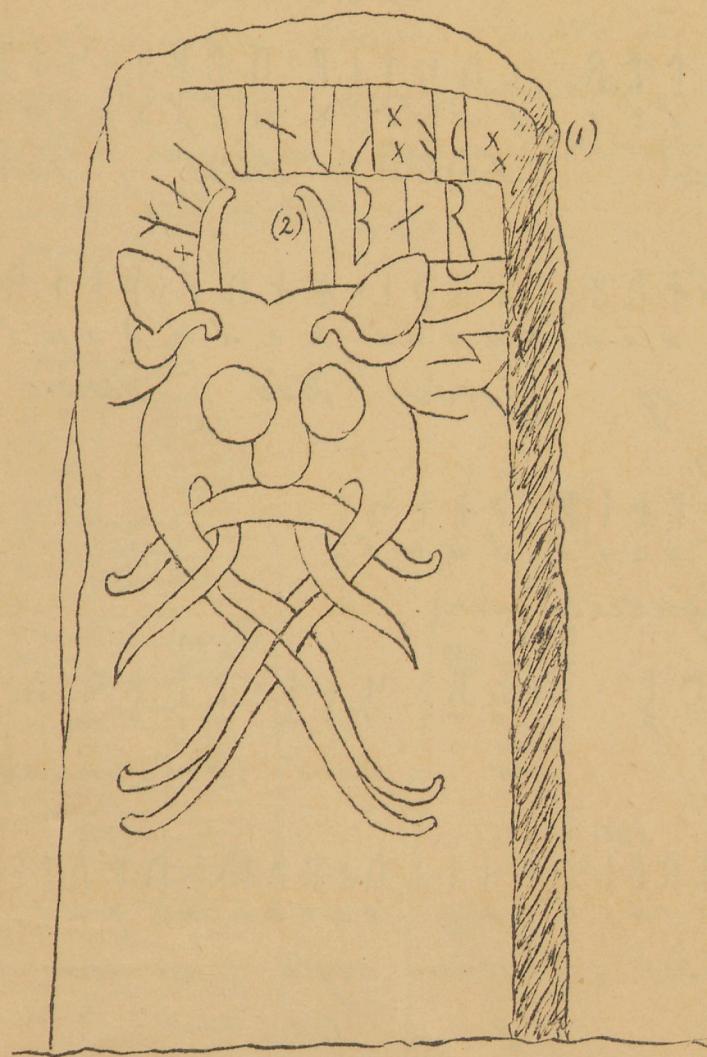

(1) Söturr: Pjall, ålderungsplytta som är riven i Hylkens. — (2) Øsmur. — (3) Sauðhúsar

5

Den store Aarhüs-Rünesten.

I den Side.

(1) B + R | þ ñ ȝ | Y
 b a r ð u s ȝ rnr.

?: Bare Niags — Elrmer.
 magolige (*)

(2) þ ȝ | ȝ ñ + ñ | ȝ + ȝ
 þ o ȝ u n n ȝ a r

?: Dog Kvinde — Spot, ?: Hanrei
 Allegavel Krone — Nar,

(*) Hæmer af et blødt Knop; ikke Domstinen.

Trygggevalde-Stenen.

1. òte Side.

(1) OR + Y + * I R T R · Y N H T I R · R T P H · H T T I · H T T I ·
 ragnhilt r s ñ sti r ulfs ñ sati stain
 : Ragnhild , S ñ ster Ulfs ñ , s ñ tte Sten

(2) P R + H I · + N Y · Y + R D I · * + N Y · P R + H I · + N Y ·
 don si a ñ k kard i ka ñ k don si a ñ ft
 : denne , og gjorde Höi denne Terpaa,

(I)

(3) + N P · H Y + I P · P T + H I ·
 a ñ k skaid dan si
 : og smykkede den .

(*)

(4) V D + N C Y · D + R · H I + · Y R F Q N P + + P + +
 gunnulf var han klom alann man
 : Gunnulf var hans Födermands

(II) (III) (IV)

(5) H A + + T I R B I H · Y + I H · N T R P T + + N Y R T I R · P F I · B I T R I
 sunna crois fair varda nu f ñ ter doc betre
 : Son ; Leibid , fordum vogte , nu podre Döde bedre .

(V) (VI)

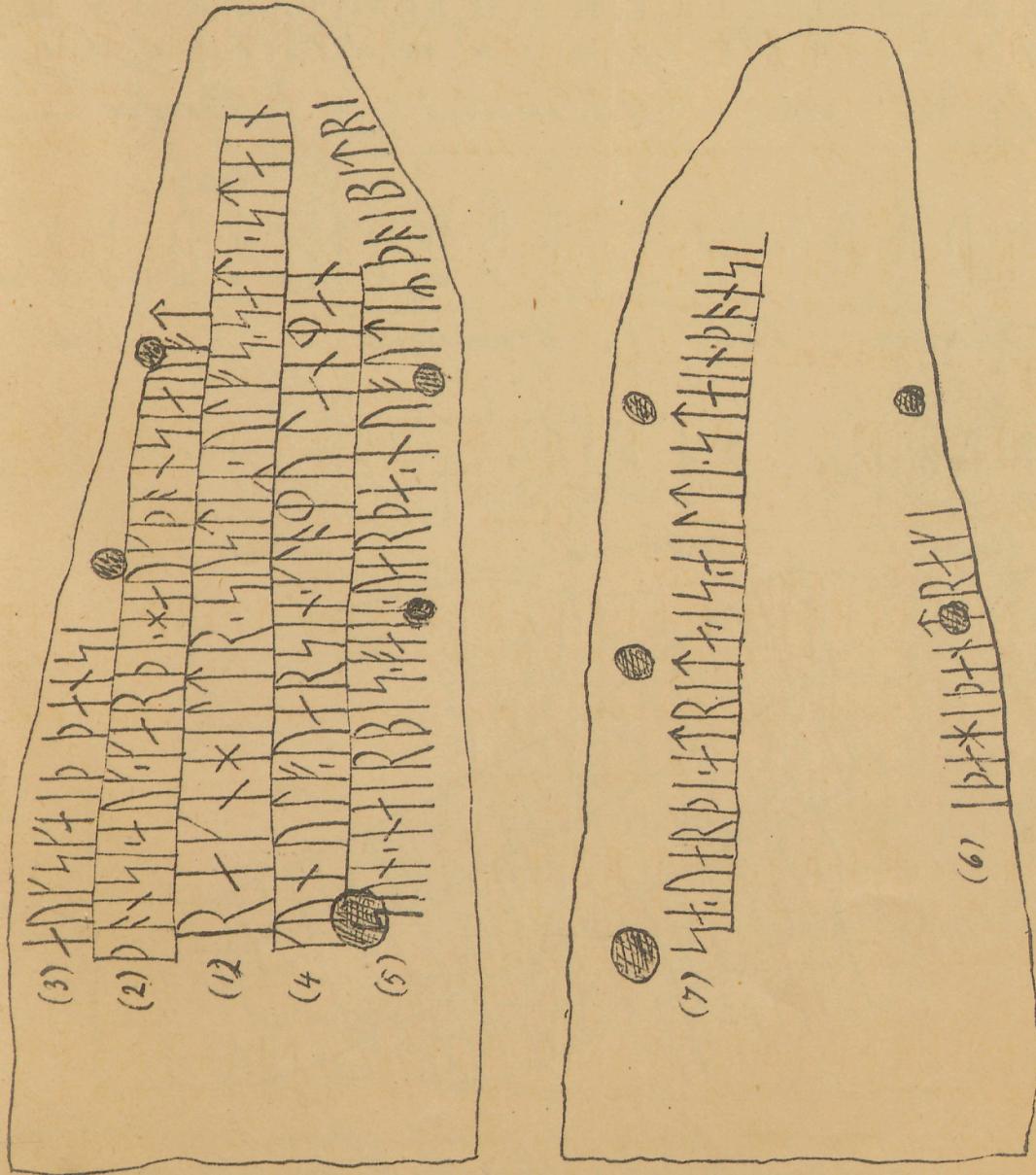
2. den Side.

(6) I p + · * I p + + · T R + Y I
 i da hedan trag i
 : Bevezot, herpaas Sorg (Mismod.)

(7) H + N T R P I · + T R I T + · H + I M T I · H T T I · H T + I · P R + H I
 sa vardi at rita is ailti stain don si
 : Tilza bevarnde at skrive , er ailti Sten denne

(*) Klo: Hls — Milani: Milan ill. Skobus — Mars: Marz alle. Färn.

- 7
- (I) Skaid, Skairðs: distantias; skairði; sfori, fáins. v. L. Diefenbach's Vergleichendes Wörterbuch der germanischen Sprache, 2 p. 231. (Hier fasst sich hier i. Wörtern bairig, ligetom i. Wörtern, al. frangiskanogramm.) —
 (II) Heir, eyndlig: frangalskaaglig, geffungligt. ib. 2 p. 102. — (III) ib. 1 p. 292. — (IV) Fær: nor... ib. p. 252. — (V) Futter: Föder, föder ib. p. 411. — (VI) ib. 2 p. 630.

Tryggvafálde-Herien.

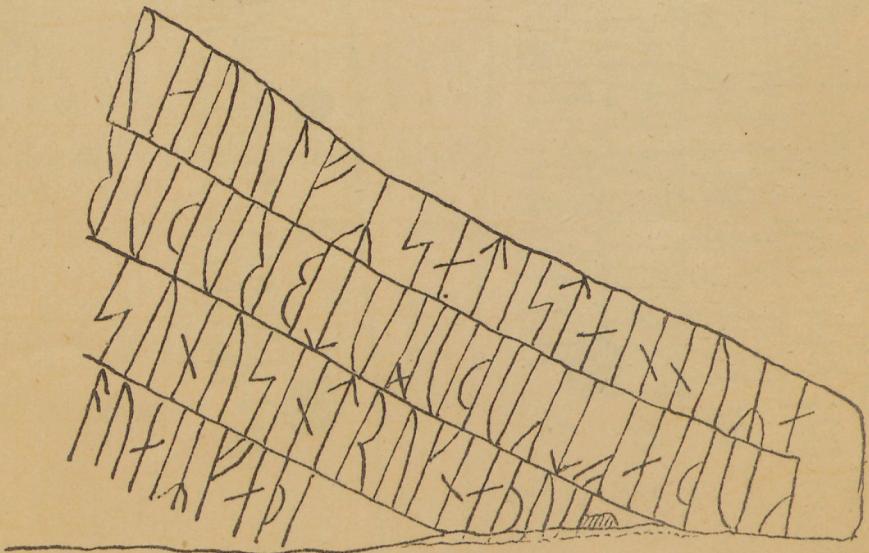
Helnaes-Stenen.

R H N D P P h | h t t | h t + t t + n h | t |
r h o u l f r s a t i s t a i n n a r a
s: Phouulf satte Stene af

P N P I | t p t | P N P D P M T | B R N P N R
g o d i a f t g u d u m u t b r a d u r
s: Godhed efter Gudmund, Broder —

h n + n | h i + | t R D P t + p n | i |
s u n u s i n t r a k n a d u i s (edit)
s: Sonnen sin Drücknede i et

P R t l h | p t p |
o v a i r f a d i
s: Uvejr Fadi .

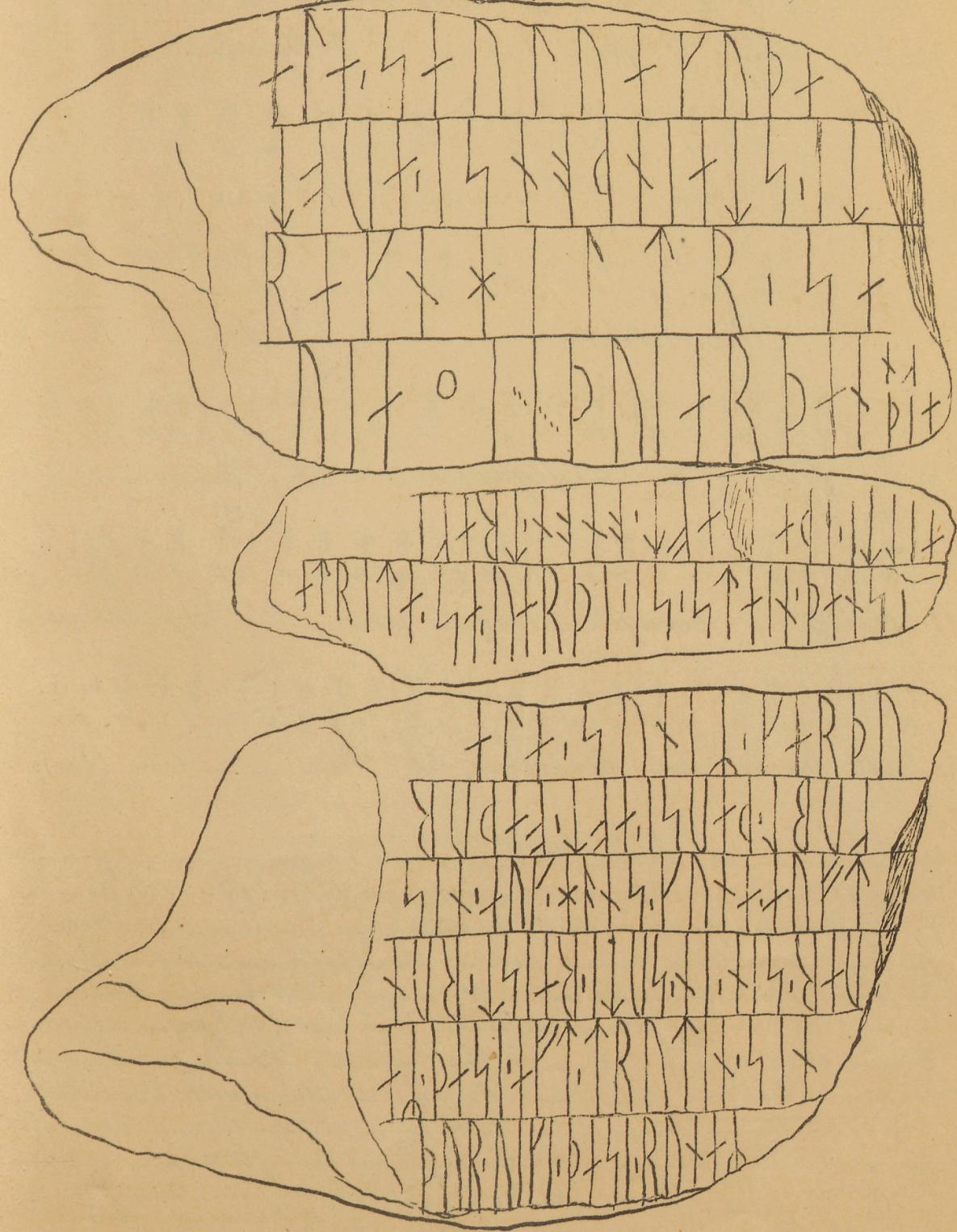

(*) Stein fra denne var Jan; En Rümsten fra jeg fandt ved Dalle m (M)
ansænde. Det denne Fortskrift er fra en sen tid, da vi ikke ovair.

(**) For yderst uafsligkelse klarlægning har gjort denne Steinen udtalelig.

Ny (d 26.89) Læring.

Glavendrijs-Stenen.

- (1)
- a l a ȳ + ñ t ñ t ñ t | ȳ ñ t ñ t
 Allah, frels (beskyt) Gøther —
 Gud
- t i ȳ t a i n d o n s i a u f t
 til stæin dan s i a u f t
- ne! Sten denne paa
 (2)
- R t ȳ + * | t ñ t R ȳ +
 r a g n h c l t r s a
- Ragnhild . so —
- D i t i + | p D i t R p + + p i t p +
 dia i n th u i a r th a n dia kn
- fia , i Bulgarien , Diakon
 (3)
- t | t t | i p + + p t . R + R + t R + p |
 a i l t i i da a f t o n o n t r a g i
- Ailti beväget tilbage , uden Sorg (Mismod).
 (4)
- + t R I t + ȳ + R p I | ȳ ȳ t + i + p t + ȳ i
 a t r i t a s a v a r d i l s t a i n d a n s i
- Tilat skrive såa bevarende er Sten — en (den).
 (5)
- (6)

(1) Salva. — (2) Tertia: Naturvægern. v. F.M. Gestner Lervig. lat. german. Halae. 1775. — (3) Thessiar, Skrivenmaats for Styrr: Cjor, Hvid, der samt, Kjærlighed os en pris Overførtalss af Bill: Lye. Landet os betjent for sin Rigdom gaa Enag. Hvorvidt forværen Haar for, Haars i Sorbimælk mod det Højske Han, som vel ikke os imöglich, man jeg late haafsen. Krim skal antnu i det 13de Aar. fage noval babet af en del højde Godset. u. Graters Drægter, 4del. C. Leipzig, 1796. — (4) Paa Eriggenolle - Hanen, som Ragnhild gaa sat over Ørstrom Ulf, duus: så varci at rita ic ailti stain donsi; følgelig, da Hanen betegnes som Ailtis, man arlaga, at Ragnhild gaa opset haarnes fæstn. — (5) Romaligies del latin, de tragice. Conf. for. öregl. Diesentb. II p. 679. — (6) Angeljærs/8 weardian: futen, bronafom. v. F. Kluge's figmøl. Skovlaas-büf der dætske Tyrage.

þ r t · y n t i r · y + R þ ð
a l a s ü n i r g a r d a

D: Allate! Sönnar gjorde
Gud

R N B R · þ + D Y I · + Y T · Y + P D R
k u b l d a u s i a f t f a d a r

D: Hoi denne efter Fader

Y I T · + D P · * P + Y · R N T + · + D Y T
s i n a u k h o n s k u n a a u f t

D: deres og hars' Kone, paa

(1) N + R · Y I + · I + · Y N T I · R + I Y T · R N T
var s i n i n s u t i r a i s t r a n

D: War, deres Besidelse. Tote reiste
restede?

(2) + R · þ + Y I · + Y T · + R N T + I + · Y I +
a r d a s i a f t t r u t e n s i n

D: er disse, efter Vennen sin.

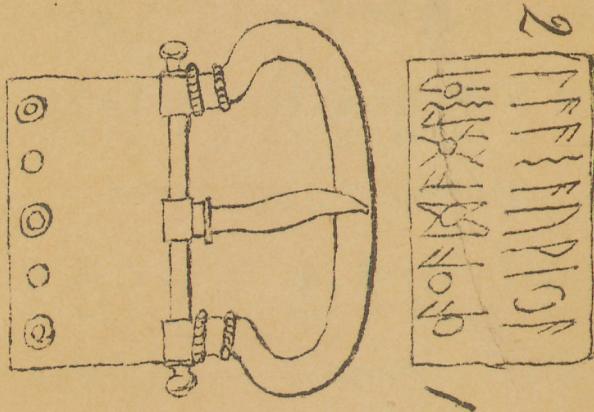
↑ D R · D I Y I · þ + Y I · R N T + d
t o r v i g i d a s i r u n a r

D: Thor invie disse Ruiner

(1) Finn faben. — (2) Delectus. v. Dirsab. 2, p. 678.

Det er noedenvidig, at man kan gænge far vilde boner, kamolura sat Gud
"ala", sommer den korte Frøkrist begynder, der nu var gaa Sodan ofform
og Thjuras Mindesten i Fellinge! Denne Frøkrist er næfset fuldfærdig, og et
en øgen Sodsoldat af den fløske, gaa Hanus anden Tids. Jag tillates mig nu
at intale, at far enforas aldrar zaakalidé den fælige Christus igfat, i form af Gud,
fader, Maria og Christus; men c. Alla": Gud — auk": og — næruiaq"(aqua)
Vannmønt af Mørus: Brugvadsten, eng Esinda og Agacius: mægdyr]: D: Maria;
Ulykkesbønsten — "aik ten" (religa) Kristus": og din fælige Christus
Jag far him samt Christus til os fra Uppröbningen i Indrikstobug Hol, men denne
indrøjer, at fjørnak af Hanur efter næruiaq, legesom de ubesjæliga kirker foren
Christus, ere ådalagta af Mandalions, mægdyrvis gaa formid af Joms Frøkrist.
Med denne Lösning bestyrkter jaalidet det, at Harald Krystians Mørga."

Vimose-Spændet.

(*)

(1) F F | X F X F | { N | P F | F { F | D P I G F
 a a - d u g a s u l a a s a u o n g a
 : Tidlig paa Dagen saa lagde Asa Venstrebat

(2) P P P { P N | P | O F | F F | X F | { N
 l a a s u u v i n g a a a d a g a s u
 Laasau Venskab tidlig paa Dagen saa.

(*) Daga: Dages, blive Dag. v. E. Fonspors oldnordiske Brø bog.

Vimose-

↑ F N | X Q
 t a l i n g o

Tal i gjoen.

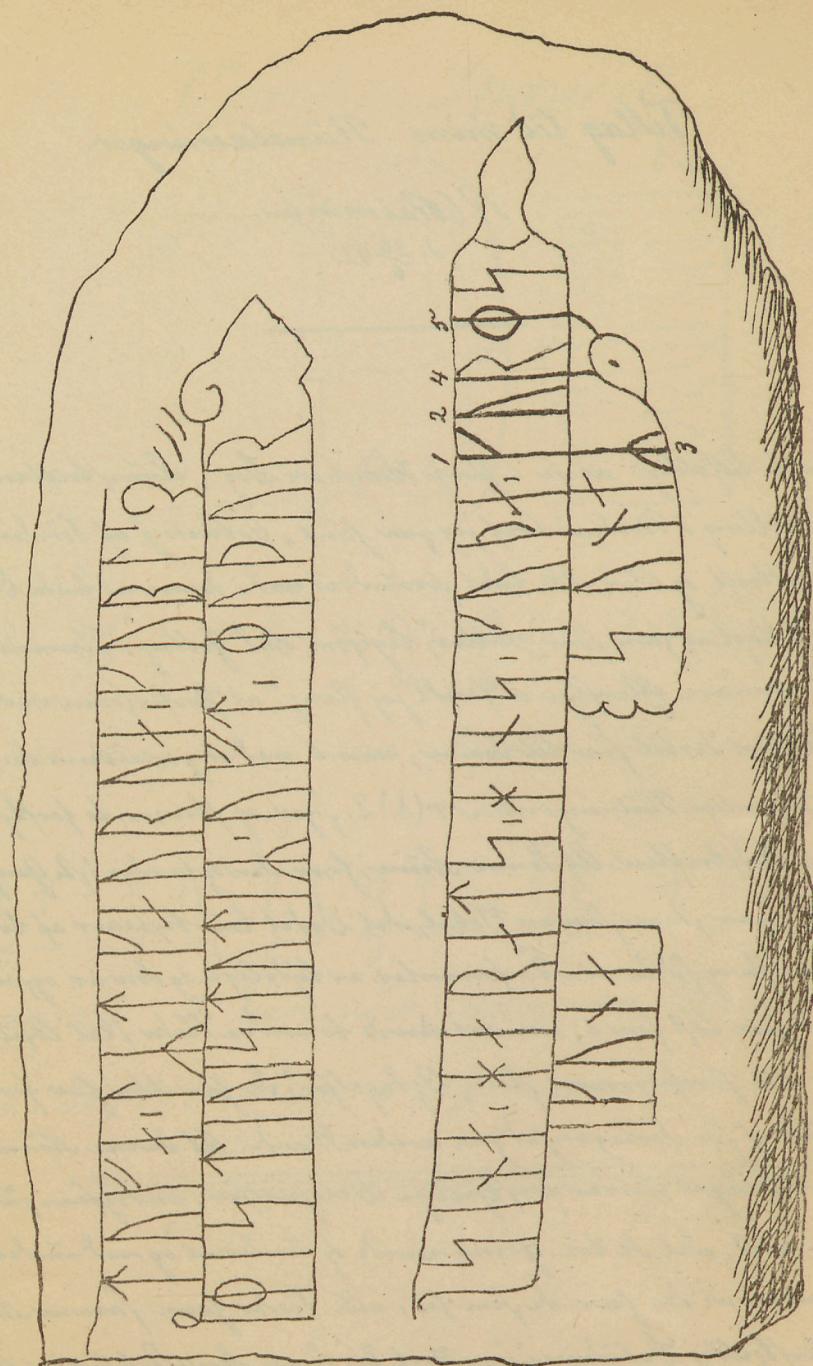
Høvlen.

Tillag til mine Rūnelæsninger.

P. P. Stasmissen.

d. 26.92.

Had gantla tillægts at få i Prof. Wimmers bog, Rūnabriftens Lyrin, Salje og Udvikling i Norden" hvad jeg var fans, "Udskrivning af Danskernes Sprog - Rammes Førstkrift, og blan ikke bedst fornemt var i denne at finde Detal," tæter" anført og intet af samme som, "Detal," ligesom ved Gottorp. Rammes Førstkrift; man vnt nærmere fællesvigt i hvilket jeg flæg, at Professoren var kommet sig fra klogelegt vortet som til denne, mæn. vnt at give den i de oldste Førstkrifter på den enige Rådningsskrift nr. 12, figer og flettes, de forstjællige læ, ligesåledes i Førstkriftet. At denne Rūna, hvor den også er i høj Gang, mæn. i Detal, "det," maa, saa, som en Doktor, idet Detal hørte blyderne af den Rūna, hvoraf den først og først var konsonanter, er klogelegt, og den er også gantla rigtigt af samme som e; man vnt den da de andre Master skal løse, som nu, jo, var veltet til Professorens flot, "Udgivelses," da han ikke har fornæmt at vende sig intet af sin Forlaganstalt gaa anden Måde. At denne Rūna i nylige Førstkrifter bringes under forstjællige Detaligheds, antyførst i denne Førstkrift, er vist, idet de den Græm mænke og mænke og mænke et andet Navn; man vnt da, hvor de, som ser, alle Master samme somme Rådning og dog af forstjællig Detaligheds, som Prof. W. figer, den skal sige jeg fældt ikke fundet, at noget Rūnawirkelser har gjort sig klogelegt i. Jeg skal nu i det Detal, gantla blyderne mig for at fremfæste min, "Udskrivning" af denne Førstkrift, idet jeg antager, at titkalan af Rūnen Δ er føderende imellom c, o og v.

Rönnsten i Söder Vingsjö.

Formindsket Kopi efter „Kongehöiene i Fellinge“

↑ N P t | C k ↑ | P t R R t | P N B C '3 / /
 t ü f x | e e t | g a ü r u a | x ü o |
 Tove too gjöre Höi ,

(*) ϕ | ζ \uparrow | N | ζ | \uparrow N \uparrow | A | $\text{N} \psi \uparrow$ | ϕ N \flat N R
 m i s^{\prime} t i u i s^{\prime} t u t i e u f t m u d u r
 x: Mistral's Amme, paa over
 Moder

2: sin, Harats (Kone), henes
 s i n a h a r a t s h e n e s
 4 | + + * + R + ↑ 4 * | + 4 | gode
 K R + + + + + + + + + + + + + + + +
 k ü n a s ü n a
 Twinde Sonne — Kone.
 Dronning?

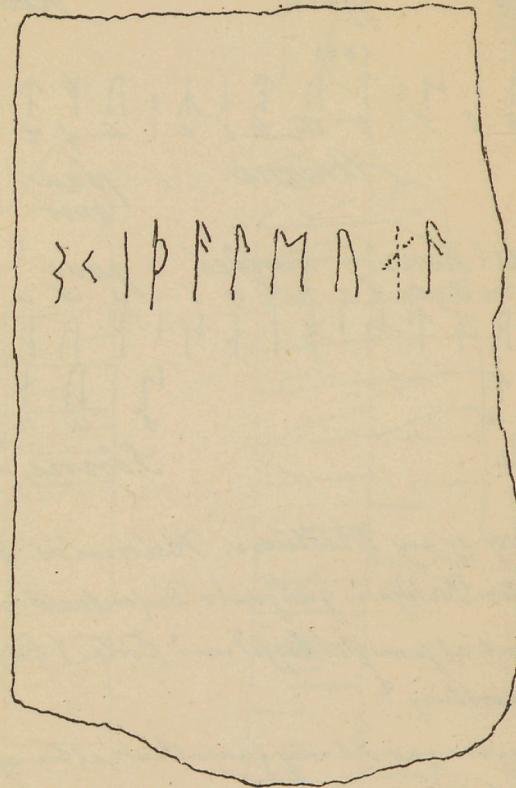
(*) Om vor Mistiwof og vor Mistue, v. Helmodds Flambrosius.

(**) D's vid flammor fra Daddjan: z iugan (v. Dieffenbachs' norgl. Mönchsb. d. goff. Tysk.,
iia II p. 608), og sijne al fam por Liggfæd med, "Cölk" (Eds); Dan das fam iindan,
gaand Danna fornærhing?

(**) Hæf Gvænningan nævnt mig zaufalhæft, at vor af Hænna fra den nægtes
på Robben fæste hæfza ömfyrnlig, med valbarandt hæf fortjøllas til Robben mædig,
sindar, hvor der fæstet somt Rüm innallan e- at og Læilum med Hændel, snæv mæt
at senda mig om boning til dal Refæltal, at vist al summanysdilla de af Hænna og
Gvænan fra Læilan til m- at fortærnun Rænor, neml. Kæ i af örnyns Robben, e- at
af mængsta, Hænna af r- at (i), samt m- at foromn (mægan) af mig za Gvæningan,
paa hæder regdanna Drot Kæcim, dat angelærdig, la Gwæn: 5mænd, dat mænnersta
„drønning”, sig lignos, Æaval mad m i Hæld for mædr, gæromd man jorffjæl,
gæt sig, da der ikke findes nogen m- ja detta Hæf i Frølkristian, og som jo fallas ider
gimur nogen synðarlig foromnring i Hældan. Men þeal ditta Hæf mærlig, fægt
„drønning”, snovor er dat da far lagt van / hjæll?

Först skriften sätter alltså: Tove, Mistervis drömmar, det är jämna förförare för Mo-
der, Klara och Sonja, som är goda barns förmögnader (-drömming?).

Skrækkind - Stenen.
Opdaget 1876 af C. F. Nordenør, sold.

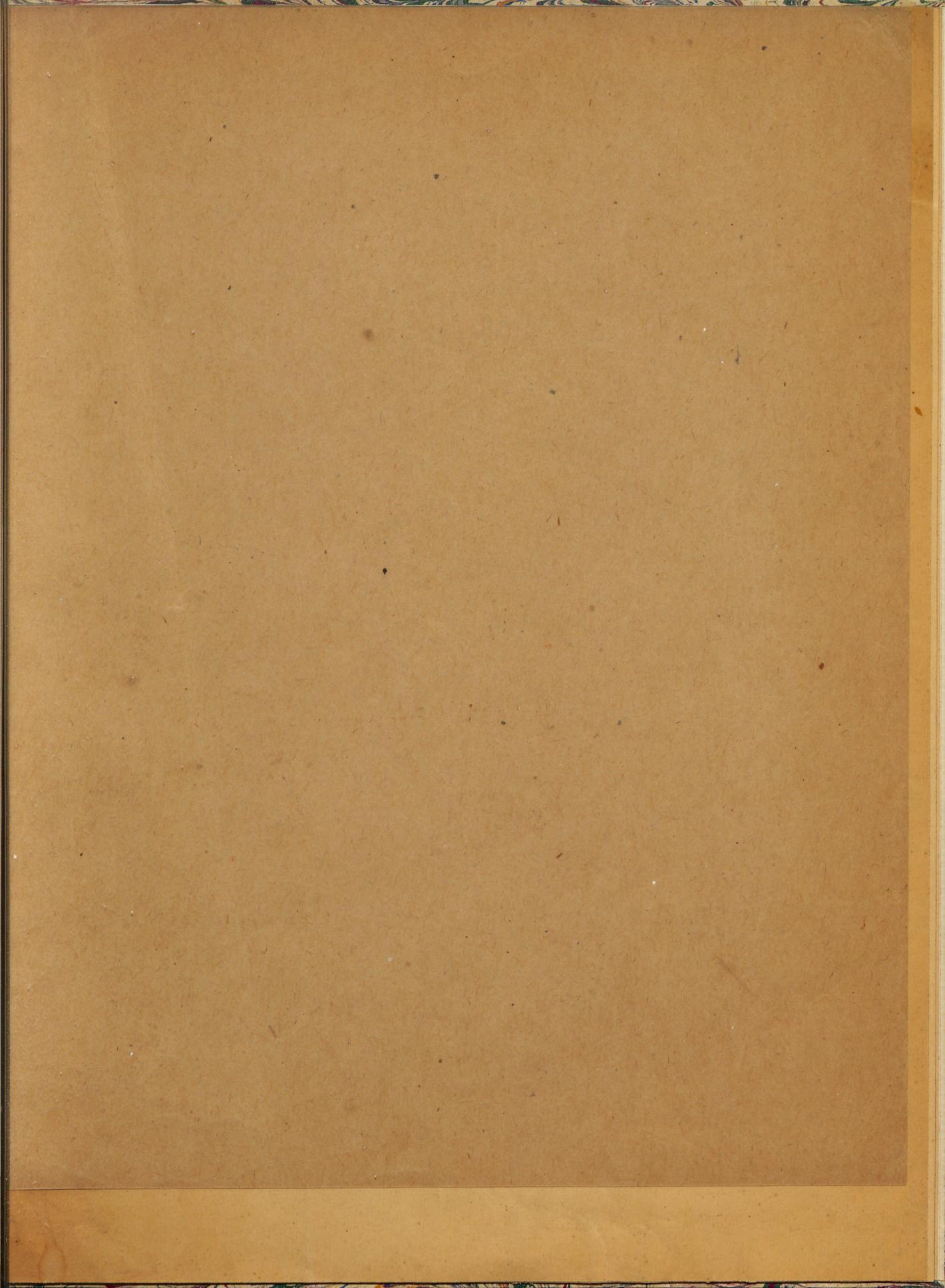

{ ζ | β β M N β β
ſ ſ i t a l e g n a
Skide - Skjue.

Den nævnte Runic er indhulet af et vildigt høret, for at gjøre, ley'na til
lejja (Lain). Hatten har naturligvis deltes for en Radius; Det er en flad
Korn, 5 Sot og 8 Cömmen. f. S. Det kørerst en Sot, al. Hvor. Steppen ved Læsning,
gav af worn Festskor, der, for godt troffen hørte gaa Domme, sikkert at jom lefare.

Skids Graftilag.

Anmærkning til min Annæringes historie p. 27. Fladem af Germanie Tørkefi,
seire (2 to 34) anføres to Graftilag af Nannas Odinsvar, Father og Son, fra at,inden enge
kan nem enest om, Osprid var vort gæstlig Maister, for at skifa og al fengsel der
som det ikke tilhørte, ligst er gjort dirigen. Nannas Odinsvar, "Father," er fuldt hundrede
ispligtlaaet.

252

Svenske og norske
Runeindskrifter.

Læsninger

af

R. C. Rasmussen.

2 Udgave.

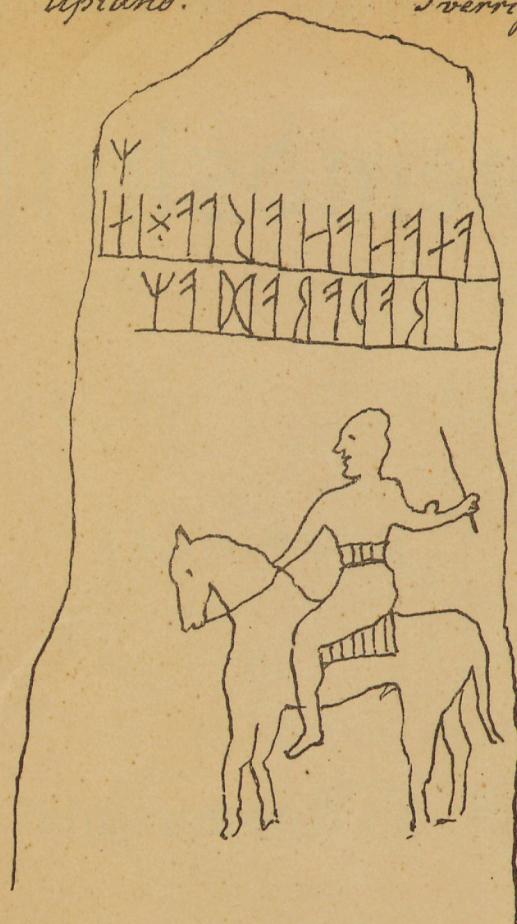
Kjöbenhavn 1896.

Eget Forlag
Eneret forbeholdes.

Möjebro-Stenen.

Upland.

Sverrig.

F a n n a : H a : H F R F * I + I Y
 F a : H a : h a r l a : i n i rr

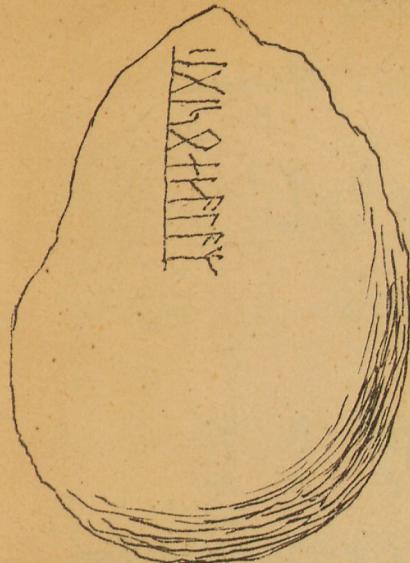
: Gaa blindt paa Huden, i hoi grad, - Fnderst i den!

I R F : P F R F : D F Y
 i r a : v a r a : d a m

: Der ijntes om: man ventor Opsmærkesomhed.

Stenen fra Stenstad.

Østlandet. Norge.

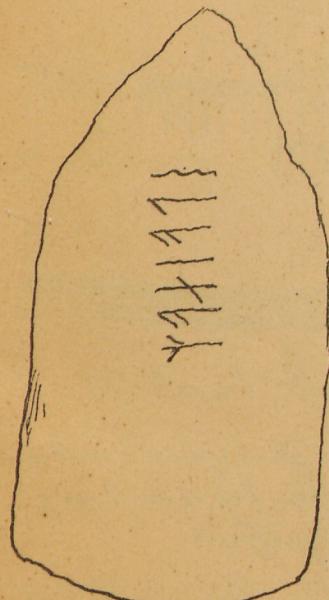
X | G X + | H T R P Y
i g i n g o n h a l a rr
F Gab-Gjøen, Hüsbond!
Hansen.

(*) Halr, forl. Læromsl. year m Marn,
husbond, farra. v. J. p. 204.

Hüsbontr var naturligvis gaast og brønnat, man var saa
fid kann han i følgen, saa vilde han nok sia. Han er 23 cm. hög.

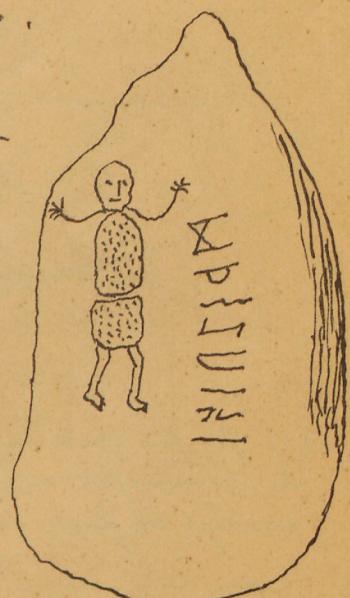
Krogstad - Stenen.

Upland. Sverrig.

{ ↓ F | I + | R Y
s l a i n a rr
Glaa i Aar.

A P | { ↓ D | G |
e d s l u i n g i
Var snedig.

(*) Slunginn.

Stenen fra Strand.

Stavanger. Rijfylke i Norge. Nu i Bergens
museum.

H F D X N T F I L F A Y
h a d u l a i n a m

2: Eftergræs skjæler Før.
danner

M < Z (*) T | F | X | N | Z | T | F | D | F | Y
e k s i a g u t a d a m

3: Jeg gnist præstet til Øpmarsomhed.
Førne udienste

H F F I P I D X M F X N M I + I + Q
h a a i v i o m a g u m i n e n o (t)

Eftergræs, Oldfør med dampet Lyd, Mand! Førke nytte.

YI DAFTRN XFIYMH
RTHIMXFIYRNDIYH

(*) Jeg har tankt mig, så (Gnif, Sønders Hærd for strand) planat med Z, da Niemann sagde at nu førgang Tom, og det ikke har også mig malegt at finde noget mere virkelig, eller gudsfært.

Björketorp Stenen.
Bleking. Gverrig.

(*)
 { * Y | P * ↑ | B * R | (**) ↑ Y
 s a r p a t b a r u t n
 2: Saar — Daad föer uðad
 berer

ū ↑ | | * Y | P M | C * D * N D M |
 u t i o m v e l a d a u d e
 2: Uð i Pilen Tvig — Död.

H * M R | * Pq * | C * N { Y
 h a e r a m a l a u s w r
 2: Huden værer Fortræd — los.

| + * R D + * Y | * R * X C | X R |
 i n a u r u n a r r a r a g l i g r
 2: Fnd paa Trylle-rüner : paa Feighed
 Skam — er

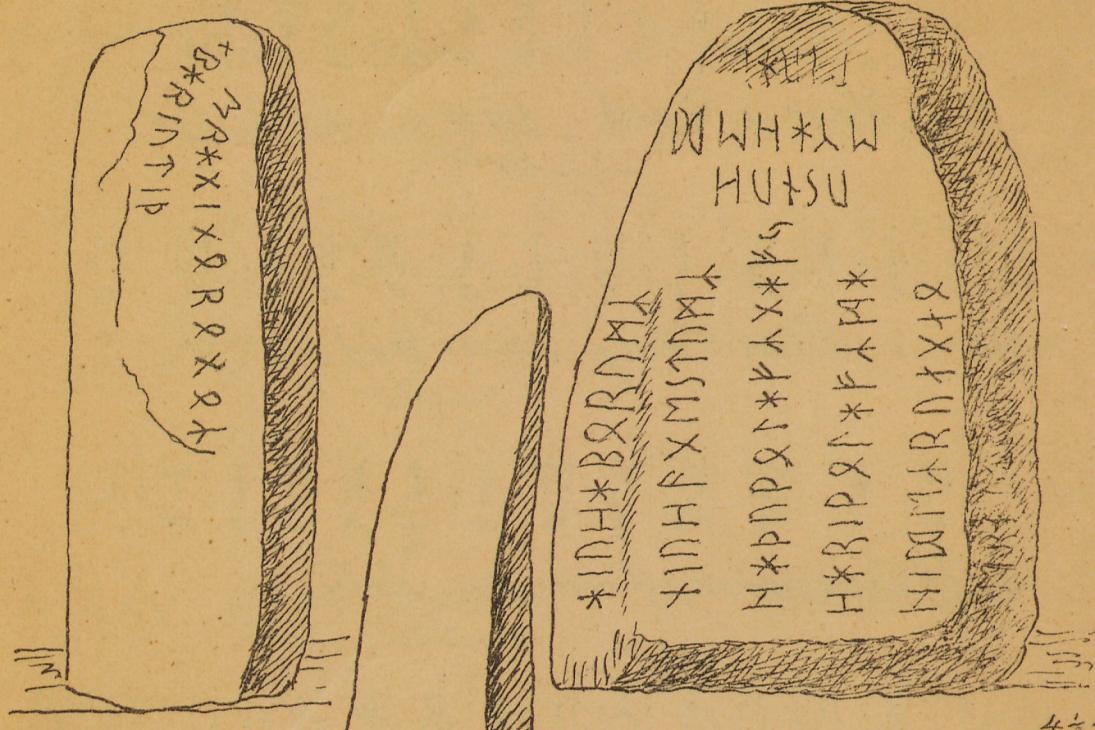
P * C H * Y | H * D Y | Q * S Y |
 p a l a h a m r h a d m o a s n
 2: Flanen : Sorg , Foragt , Radsel (for)

H * | I D Y | R D + Q R Q + D
 h a i d m r u n o r o n u
 2: Hvid, Fndvolde. Rüner: "Orniis".
 Bagsiden af stenen har:

D P * R | * B * S B *
 u p a r a b a s s a
 2: Other paa Basba .

(*) Det tydligste, "that", der ogsaa findes paa Torsvis-Stenen.
 (**) uit ör

Stentofte - Stenen.

4 $\frac{1}{2}$ Fod höi

13 Fod höi

Björketorp - Stenen.

Stentofte - Stenen.

Blesking. Sværrig.

* | N H * B X R N PQ H
a i u h a b o r u m rr

2: Oldefader Uth paa Borumr;

* | N H F X M S T N PQ H
n i u h a g i s t u m rr

2: Ni Græsgange, möisommelig

H * P N P X | * F H X * F S
h a p u v o l a f r r g a f s

2: Græs Du tilfører Løn, give

H * R I P X | * F H PQ *
h a r i d o l a f r r m a

2: Græs, knytte Reb, Kjernemælk Ædslide,
indvænde

H I D M H R N + X + X
h i d e r r u n g n o

2: Hule - værer, Ruum - gnaver,

H M R * PQ * | * S * H * | N * X M N | P M
h e r a m a l a s a m a u a g e y r e

2: her paa vase, lagge Saasæd paa: Vrimle-gjø - Bolig.

Skænk paa Hønen findes en utydelig Futharkrift. Denne kan følges:
MY * H M X G (2): Ørmer paa Skindkappene, og under samme:
OST N H: Øsen Uth.

Indskriften paa Siden af Stenen:

M R * X I + X R X + X H (og) B * R | I N T I P
e r a g i n o r o n o r r s a r i u t i d

2: Ør paa Gab (flæbede) Skamruiner. Angreb i Ætide.

(1) Ør: en Ram af Skind. v. B. Haldorsen. (2) Formodentl.
lig en Høgs Høftaa. (3) Lar: Ærpes. v. La Joss Fonsjou.

Stenen fra Tørvik.
Hardanger. Norge.

YF21A791M71

1ste Læsning.

l a d a | u v a r i n g a rr

2: Indbysd
Tilbysd
innee uventet bytte Ring.

2den Læsning.

l a d a | u v a r i n g a rr

l a d a | u v a r i n g a rr

2: Indbysd
innee uðaad
paa at indgaa Venskab.
slutte

Taniūm - Stenen.

Väster-Gotland. Sverrig.

{ Y Y I + I T I H + I ~ I 9 I A D }

p u a v i n g a n h l i t i n a m o a s

2: Du paa slutté Venskab tilfreds i aar varer.
indgaaet

(*) Det lydske "That," der ofte fordommes vara fjordstongtunen.

Fistabij - Stenen.
Bleking. Sverrig.

9

1ste Side.

H V R ↑ Y	H R I P D C F Y (*)		
n f o t r r	t a r i v u l o f o		
2: Pa Ben	Noie	Fvilo	faer
(For)	lange		

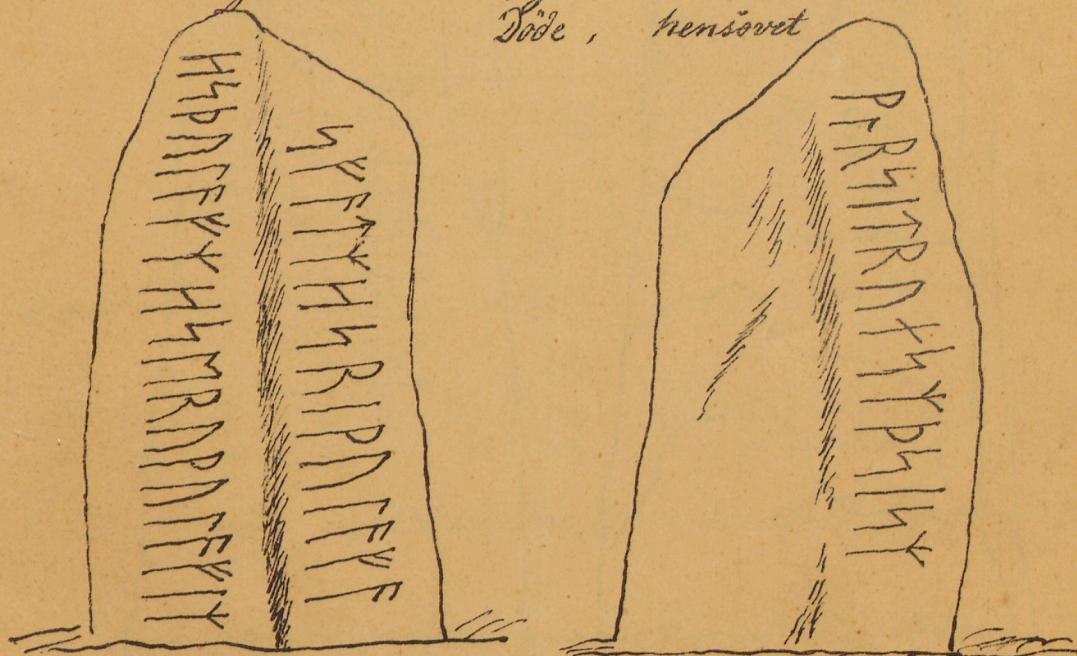
H H P D P D P F Y Y	H H M R P D P F Y Y	
h a d u v u	l o f r r	t a e r a v u l o f i m

3: Spot, ikke for Løster; Hestehed er ikke for Haandflæg
holder ikke af

2 den Side.

P R H I ↑ R D + H Y P H I H Y	
r æ r a i	t r u n a r r d a i a r

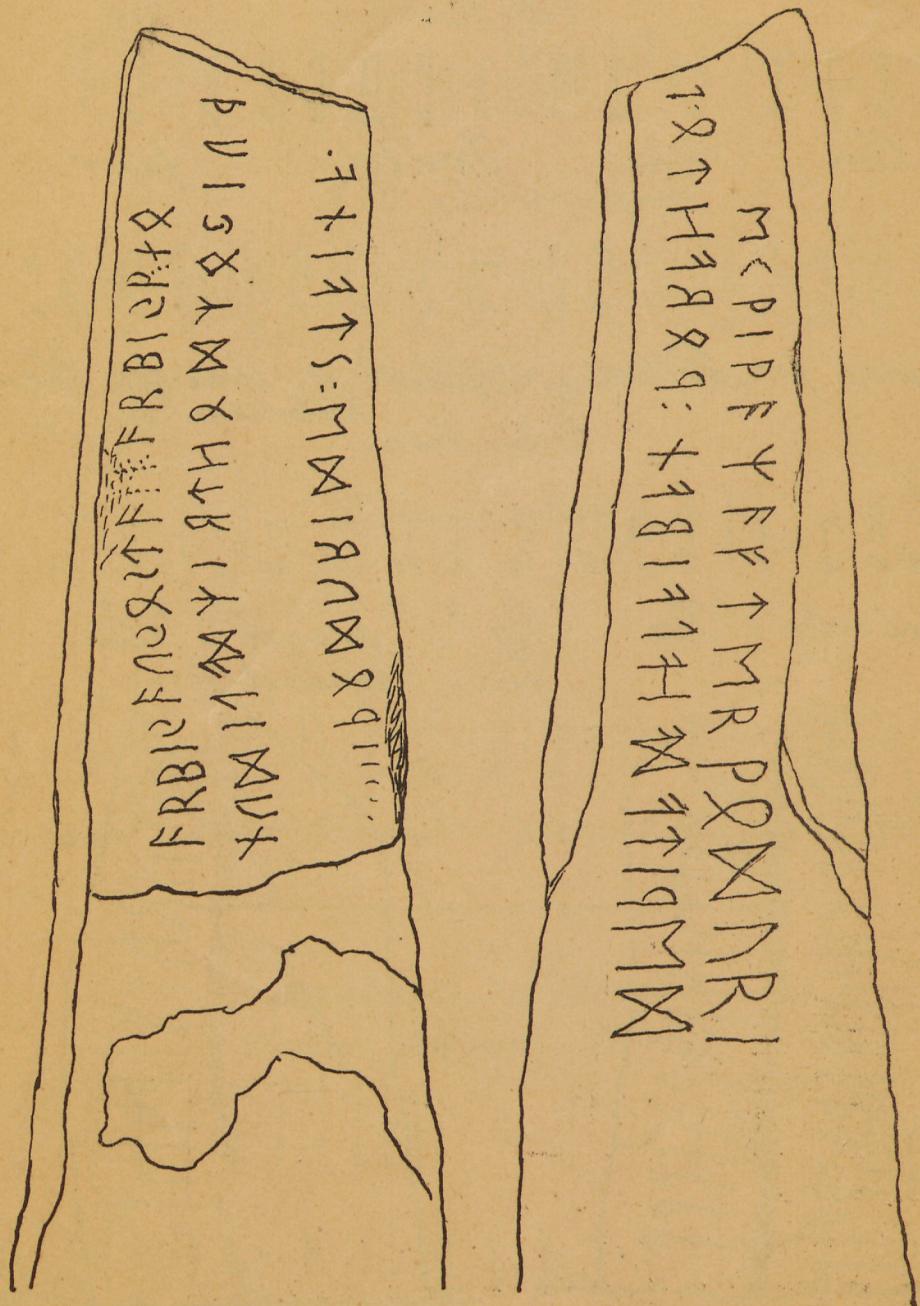
2: Kværlig i Tro lig, daaret i Aar.
Dode, hensævet

(*) O maa for gavn har all. faer, ligesom vić (3: fuer, fyr) nu for.

(*) Dette forkortede l for jeg løst som nu Raad (a) af l (al).

Manningen i 1ste Fistabij er, at da Fvilo ikke ar tilbørlig til
at give Løster, og da med Løster og hænties følge haandflæg, faa siger Fist-
abijnen, at han jar fægtfæst, da han ikke følles af haandflæg.

Rünestenen fra Tüne.

Tjine - Stenen.

Smaalenene. Norge.

Forsiden.

(1)

ꝝ R B I C R | A = X | ? ↑ F I + F R | B I = R T + X
a r b i n g a u n g o s t a i n a r b i n g r n o

?; Arbinga unge, Stene — Teng. Ø!

(2)

ꝝ V | S X d | X X H ↓ B I h | X L I M V +
p u n g o m d a h t r i n n d a l i d u n

?; Du inden oplöste Datter, Ondet svandt.
halvfortærde

(3)

d X X V B | X W : S ↓ k I + k
v o d a r i d e s t a i n a

Voduride . Stenen (?).

Bagsiden.

M e | P I P R Y | F F ↑ M R | P X M D R |
e c v i o a r r a f t e r v o d u r i

?; Jeg, Enkemand efter Voduri —

(4)

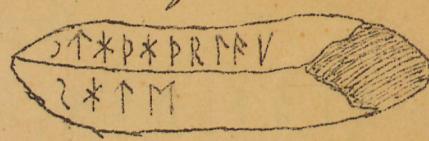
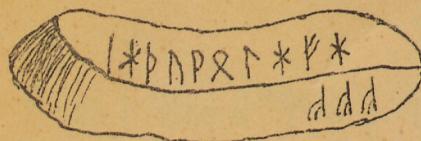
X W | b I ↓ k | X H | H L k I B k t + b Y B k H ↓ S
d e u i t a da a h l a i p a n u o r a k t o

?; der ved (at) beundre Virksomhed. Vorakto.

(1) F. danske Koralobjekten upført en gammel Flugt nad Nægter Arbing. — (2) gor: Vjord, Mög. F. jas: Den gallo-romerske Søle i Fredensborg. Eng. Sad. ligesom Det kærlighedsformodentlig vil figa: lille datter) og virvar. Det har jeg fan fundet den nærmest sig virvar maagt an det lyngba Wetthev: frikemand. — (3) Et Vjoringsmaal bliver det, om staima (baade F. og Frøchner jas: farme, male) ikke fan skal figa, at Voduride, Arbingas Motor, fan forfældet Frederikstøv. — (4) Athlaups: inrig i føl Arbeide. v. F.

Gommor - Stenen.

Bleking. Sverrig.

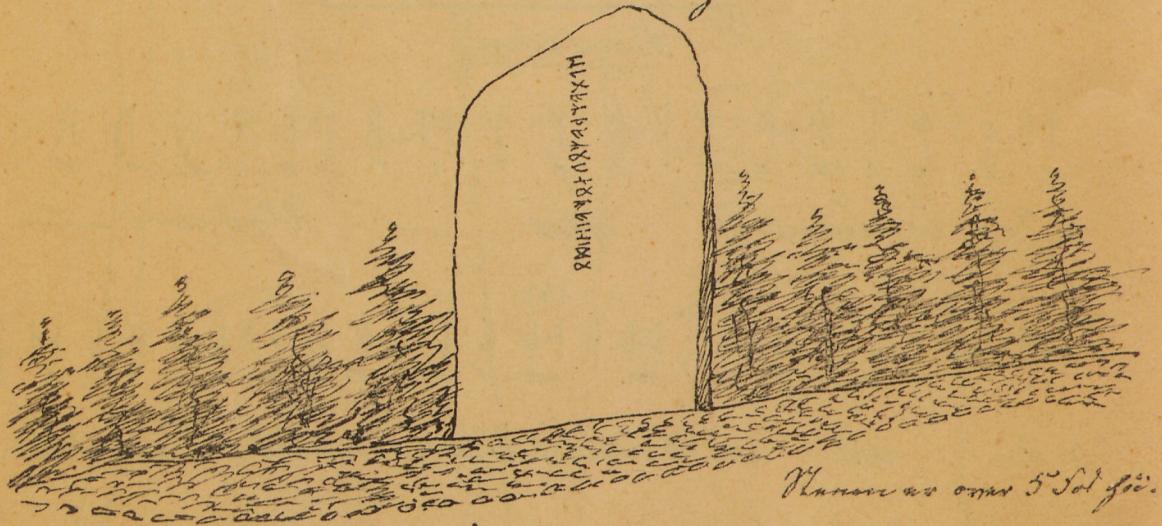
| * | P | N | P | R | | T | * | Y | * |
i a p ü o o l a f a
D: Fa, Du veides hangende!

(*)
↑ * | P * | P R | | T F | V | ? * | ↑ M
p a p a t r l a ü s a t e

D: Dengang Totterne laa ikke saadan dertel:

Einang - Stenen.

Valders. Norge.

Nanen er omkr 5 fot hø.

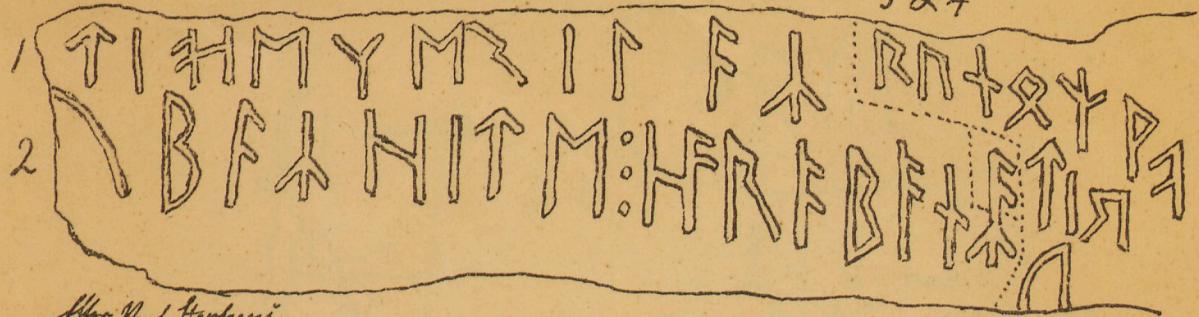
M | X | F | Y | P | R | Y | R | N | + | X | P | R | | H | I | M | X
e l g a m d a m r u n o f a i h i d o
par: den

D: Frembringe Spot, Nar, Ruiner gjoreglimrende i Sjüll.

(*) påttr: Det er de Totter som af Rab nr. 7 haat. (v. Jonsson.)

Varnium-Stenen,
som er et Fragment.

3 & 4

etter Prof. Stephens.

(hermedar) (1)

1. ↑ | H M Y | MR | I R T
 t i ah e mr er i l a rr
 : ---- paa Vrede er slet.

(2)

5

2 B F T H I T M : H R F | B F + T
 b a r h i t e har a b a n a r r
 : bare Ophidælse Hoi med Forbandelser.

(3)

Den senere Indskrift.

3 R N + X Y P R R I T N
 r ü n o rr v a r i t ñ
 : Rüner forsvarer ikke
 varge

4 (?) R N + X Y P R I T N
 r ü n o rr v a r i t a ñ
 : Rüner inventet skrevne ikke

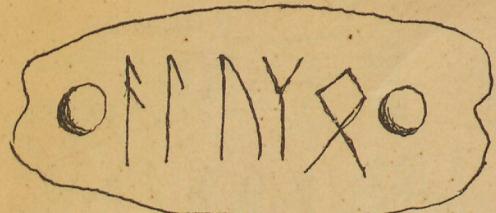
5 N I T I R R N + X Y P F
 ñ i t i r r ü n o rr v a
 : Frise Hader Rüner skade.
 ore

- (1) Først viser det sig, at Runen Y, ligefom paa Tejöstenen, er rr.
- (2) illor: flat, omst. (v. Jonafon.) (3) Baannan. (ob.)

Stenen fra Førde.

½ Kornsal.

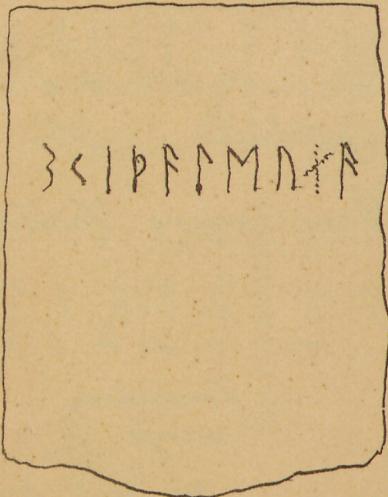
Bergenthus.

(*)
Y
a-mr | D l a
r: Orme Hjelen.
Snoge ell. Slanger. Hvesen.

Skarnind-Stenen.

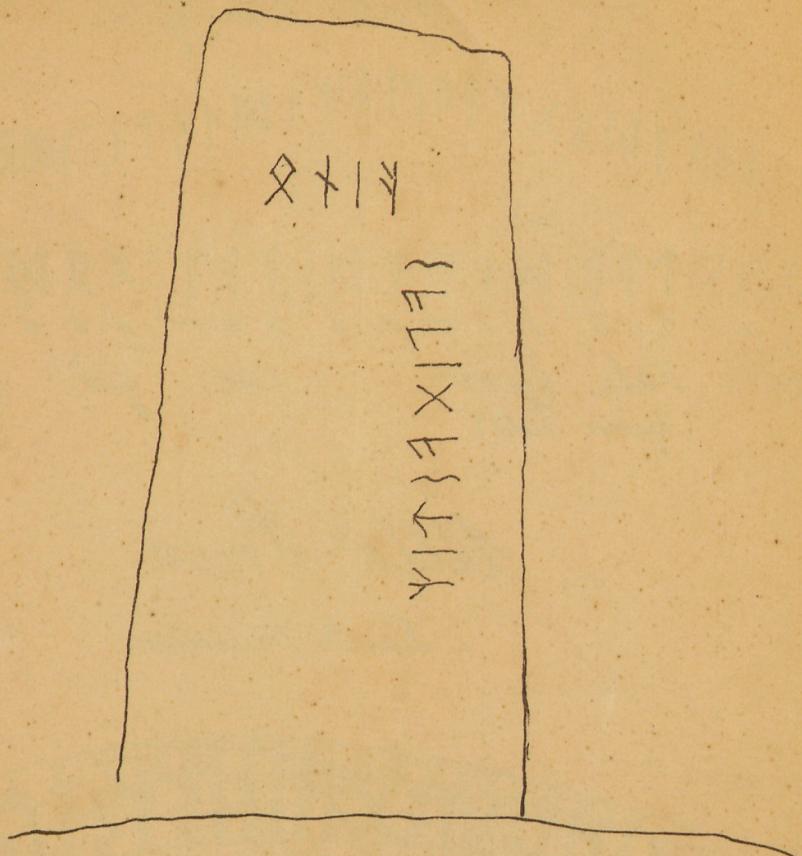

SCIP RIMNAR
smit ale gyna
skide — Styüle.

Et veldig høyt far indlattet den næstfylle Runa og gjort, lejna (April)
til, leja (Lia). Han var en flad Stein, 5 fot og 8 common fôr, og
var naturligvis døkket for en Aktivitæ.

Berga - Stenen.
Södermanland.

15°

¶ | + X
f i n o
i: Enden.

{ R | T | X | R | { ↑ | Y
s a l i g a s t i r
Salig paa Bevagelsen.
Arbeidet.

I denna Finskrift far alltsaa stir samma Saligt-
ning som zaa Guldskriften. En undervare Storfian, i Björn
Haldorséns icelandiska Ordbo.

Prof. J. Stephens Löning nr. The - Lord - Fino & The Lady Sa-
ligastria, og han mener, at Finskriften urmägen er från 1635 di alltdeär ära.

Stenen i Valsfjord.

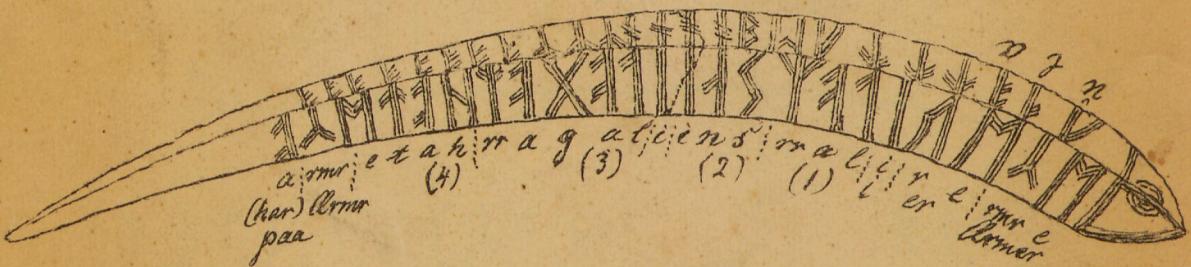
Nordl. Trondhjem.

SAX1N2XYY19M9Y|N19↑?DX1H..

HFXNS↑FFN^(*) N | YPM | PFY | XQN | F | XRS,
 h a g a s t a l d i r r v e v a r r g o d a g a s
 : Hagū's Tale ðjerr var god for Gjas.
 (ðjerrve Tale) paas

Ulla's Preen

i Lunds Måsevind

(1) Larr, at Hago Lasp til Frimblimmenfagur (til Ull, Gammogla al. skol.) v. Jonssön. (2) ñni (ñne, ñnei), ñlynd, ñnnal, gaa ñihv. (3) Lager, lareh, lildannat. Daa far i sin framtida Drøbbog. Det lager sig til ovader: Det las, nar fig til ñnir. (4) Hlate findes som Namn gaa ñor me ñll, der for, følger Maanaw.

(*) dirve, los di rr ve. Nogle Uzlyninger omgaende de oldgammle Vor „Drøm“ findes i det fænkimanniiske Fiskaralmanafabos Skriften for 1807.

